

KOMMUNISTISK POLITIK

Det dansk-canadisk-belgisk-australske nødhjælpskib Tahrir forhindres i at sejle til Gaza af de græske myndigheder

LAD SKIBENE SEJLE!
BEFRI GAZA!

Nr. 14

15. årg.

2011

8. juli

-

29. juli

Støttepris 20 kr.

TEMA: Imperialisme og revolution

- Krig- den værste kriseløsning s. 2 • Landbruget og krisen s. 3 •
- APK: Politisk udtalelse s. 4 • CSC: En kamp der peger fremad s. 6 •
- Revolutionært sommertræf s. 8 • DKU: Lad frihedsflotillen sejle s. 9 •
- Fed arbejdsgiverfidus s. 10 • Når DF åbner grænserne ... s. 11 •
- Gaza: Skibet er ladet med ... s. 12 • Sabotage mod Gazafлотillen s. 14 •
- Grækenland: Vi skylder ingenting! s. 15 • Rige grækere kapitalflugt s. 17 •
- NATO's fælles hær s. 18 • Imperialismen mod det arabiske forår s. 19 •
- Debat s. 22 • Indspark: Stadig i krise s. 23 • Fukushima Alarm! s. 24

Krig – den værste kriseløsning

KOMMUNISTISK POLITIK

Det krigsgale USA bruger dagligt en formue på sine krige, sit militær, politi og spionageapparat. En gigantisk støtte til en glubsk rustningsindustri.

Hvor store beløb, der egentlig handler om, fremgår af et nyt bud på omkostningerne for USA ved den nu snart 10 år gamle 'krig mod terror'. Forskere fra det amerikanske Browns Universitets institut for internationale studier udregner omkostningerne ved de storstilede militære aktioner til at ligge et sted mellem 3,7 og 4,4 billioner dollars (omtrent 21.000.000.000.000 kroner).

Det er galaktiske tal. Og der er ved at brede sig en erkendelse hos i al fald nogle økonomer, at det i første række er krigs- og rustningsudgifterne, der er årsag til den dybe økonomiske krise og voksende gældsbyrde, som den amerikanske stat tynges af. Det officielle Danmark, der bryster sig af at være USA's nære alliancepartner, har båret sin del af de øvrige krigsomkostninger, indbefattet den nu økonomiske krise, der buldrer derudaf på fjerde år. Almindelige industriarbejdspladser er nedlagt i titusindvis, mens kapitalen og dens regering håber på et afkast fra krigen i form af voksende krigsproduktion.

Krig er kapitalens værste kriseløsning. Ment det er også i dag er kapitalens foretrukne løsning. Dens 'skavank' er, at den uddyber og forstærker kapitalens almindelige krise, dens systemtræthed.

Den seneste er NATO's krig mod Libyen. Den har for længst forvandlet sig til et mareridt for den libyske civilbefolkning, der er udsat for kontinuerlige NATO-bombninger.

De vestlige medier holder sandheden om barbariet skjult. Det amerikanske tidligere kongresmedlem Cynthia McKinney har sammen med en gruppe medarbejdere ved en rejse til Libyen søgt at finde frem til krigens kendsgerninger. På en pressekonference den 29. juni i Atlanta, Georgia, sagde hun:

"På et tidspunkt, hvor det amerikanske folk bliver bedt om at spænde livremmen ind, lærere bliver fyret, hvor grundlæggende statistikker viser der er en sundhedskrise på vej for det amerikanske folk og hvor den amerikanske regering seriøst er i fare for at gå konkurs, har vores præsident og kongressen

besluttet at en ny krig er betimelig, denne gang mod Libyen. USA bruger i forvejen omkring 3 milliarder dollars om ugen til krigen mod Irak og Afghanistan."

Hun citerede den amerikanske admiral Locklear for over for et medlem af kongressen at have indrømmet, at en af NATO's missioner i Libyen var at dræbe Gaddafi. Cynthia McKinney fordømte NATO's mord på Gaddafis søn og tre børnebørn:

"Måltrettede mord er ikke inden for rammerne af Sikkerhedsrådsresolutionen og måltrettede mord er imod amerikansk lov, international lov, international humanitær ret og international menneskeret. Måltrettede mord er også forbryderiske."

Om resultaterne af sin undersøgelse af, hvad der egentlig foregår i NATOs libyske krig, sagde McKinney:

"Men jeg var i Libyen, var jeg vidne til at civile var mål for NATO: NATO-bomber og missiler landede i beboelseskvarterer, ramte skoler, eksploderede nær hospitaler, ødelagde dele af infrastrukturen for radiofoni, og var lige ved at dræbe studerende på Al Fatah-universitetet. Når civile er mål i en krig, for 'lav-intensive' aktiviteter, begås der forbrydelser."

Børnelig som kriseløsning! Det forlyder at det er danske bomber, som dræbte Gadaffis søn og børnebørn, at danske fly er dybt involverede i disse kriminelle aktiviteter mod civile. Selvom militæret lyver, de borgerlige medier af alle afskygninger høfligt tier om danske krigsforbrydelser, og der ikke er nogen dansk MF'er eller MEP'er, nuværende eller forhenværende, der har taget sig for at undersøge, hvad der egentlig foregår i NATOs og Danmarks krig i Libyen, har forstyrrende og foruroligende kendsgerninger det alligevel med at poppe påtrængende op.

Krigen er for længst det mest ømtålelige emne i dansk politik. Alle folketingets partier har støttet den libyske krig og alle tænkelige regeringskonstellationer vil fortsætte den. Derfor er tavsheden massiv og evnen til at fortrænge ubehagelige fakta påfaldende.

Men krig er den værste kriseløsning. Og krigsforbrydelser forældes aldrig.

Redaktionen 5. juli 2011

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (12-13 nr.) 375 kr.
År (25 nr.) 675 kr.

Institutioner
1 år 940 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 22.07.11

Landbrugets overproduktionskrise udløser krak

Dansk Naturfredningsforening konkludere i en ny pjeces *"Sådan ligger landet"* at: landbruget er blevet en udgift for Danmark og holdes kun oppe af støttekroner. Til gengæld er der ikke styr på forurening med sprøjtegifte og gødning, og natur og dyreliv har fået stadig mindre plads. Den måde dyrene behandles på skaber resistente sygdomme og går hele tiden til grænserne af dyreværnslovgivningen.

Hovedårsagen til det økonomiske rod er, at fødevarerproduktionens råvarer er blevet så dyre at fremstille, og priserne på verdensmarkedet så relativt pressede, at der simpelthen er et minus på de varer, der forlader landmanden. Selv med de rekordpriser, der blev opnået under fødevarerkrise i 2008, kunne det samlede danske landbrug ikke betale sig, og klarede sig kun igennem ved hjælp af EU's støttemidler. Især den store svineproduktion kan ikke betale sig. Stort set hele EU er ramt af overproduktion af svin, hvor alle taber penge og holdes kunstigt oppe af landsbrugsstøtten.

Landbrugsstøtten har i årtier været kritiseret for at medvirke til svindel og spekulation i jordpriser, kroniske overproduktionskriser og bjerge af mad, som må destrueres, fordi ingen har råd til at købe det eller fordi kvaliteten ikke står mål med prisen.

"Sådan ligger landet" er blevet til i samarbejde med en række andre interesseorganisationer. Den baserer sig udelukkende på officielle kilder f.eks. Fødevarerøkonomisk Institut. I rapporten konkluderes bl.a., at det kun er ca. 10 procent af landbrugets gæld, der er brugt på investeringer i landbrugsinventar og -maskiner. Langt det meste af den samlede gæld på 350 mia. i 2009 er bundet i jord og ejendomme.

Rapporten er ikke mindst et svar på landbrugets egen reklamekampagne til 60 mio. kr., der har kørt hen over foråret. Denne hævdede, at landbruget stadig er et af de vigtigste erhverv for dansk økonomi. Landbrugets regnestykke blev muligt efter at tidligere fødevarerminister Eva Kjer Hansen i 2009 statistisk lod 'landbruget' omfatte andre industrigrene som pelsdyravl,

blomster, sprøjtegifte, veterinærmedicin, øl og andre drikkevarer, baseret på frugt, tobak, slik osv..

Kjeld Hansen, forfatteren til bogen *Det tabte land* skrev i forbindelse med dansk landbrugs oppustede reklamekampagne:

"Historisk set ved vi helt præcist, hvornår landbruget i Danmark mistede sin dominerende betydning. Det skete i begyndelsen af 1960'erne. Med 51 pct. overhalede industrien for første gang nogensinde eksporten af flæsk, korn, oksekød, mælk og æg i 3. kvartal af 1963. Siden er andelen af den samlede eksport faldet med en

halv til en hel procent om året frem til 2009, hvor den skræbde bunden med 10 pct..

Og beskæftigelsen er gået samme vej. Fra at være landets helt dominerende erhverv frem til slutningen af 1950'erne styrtdykkede beskæftigelsen til to pct. af den samlede arbejdsstyrke ved indgangen til 2009. Heraf var adskillige tusinder immigrantarbejdere."

Den samme udvikling kan ses i tilknyttede erhverv, der samlet beskæftigede under 30.000 i 2009: Antallet af beskæftigede på slagterierne er således faldet med 30 % fra 2001 til 2009. Beskæftigelsen på mejerier og isfabrikker er i samme periode faldet med 21 %. Og antallet af beskæftigede i engroshandel med korn og foderstoffer faldt med 25 %.

I 2010 var 77.000 beskæftiget direkte i landbruget (svarende til 2,8 % af

arbejdsstyrken). Fordelt på landmænd, landbrugsmedhjælpere, medhjælpende ægtefæller og folk ansat på maskinstationer.

Landbrugets gældssammensætning, og hvor meget der egentlig er investeret i produktivitetsforbedringer, kan desværre ikke efterprøves ud Dansk Naturfredningsforenings tal. Det fremgår heller ikke, hvor mange job der er automatiseret ud af produktionen, i forhold til arbejdspladser der er flyttet syd for grænsen. Derfor er det vanskeligt at konkludere i hvilken økonomisk situation landbruget reelt står. Men der er ingen tvivl om at der bliver produceret alt for mange svin i EU, og at de mest forgældede svineproducenter vil gå konkurs og rive et ukendt antal banker og kreditselskaber med sig. Det så man et eksempel på for et par uger siden da Fjordbank Mors efter flere års økonomisk uforendelig blev erklæret konkurs.

'Endelig': Fordi lokale industrifolk og storbønder prøvede at redde deres manglende indtjening på landbrug siden 2006 ved at kaste sig ud i spekulation. Det startede med, at Morsø Sparekasse slog sig på børsen og i samarbejde med en islandsk bank og en sjællandsk boligspekulant begyndte at sende penge efter håbløse speculationsprojekter. Allerede efter få år var aktiekapitalen væk og Sparekassen måtte i 2010 fusionere med Morsø Bank – det blev til Fjordbank Mors.

Med bankpakkerne trådte statskassen ind med ny kapital, der siden blev konverteret til aktier. Samtidig fik banken for kun et halvt års tid siden lov til at udstede for 100 millioner kr. nye aktier til lokale småsparere, selvom alle advarselsslamper blinkede. Til det sidste forsøgte bankens ledelse at skjule den sande tilstand ved at cykle penge rundt mellem banken og dens bagvedliggende ejerkreds og hovedaktionæren, den lokale fond.

Alle pengene, der er givet i tillid til egnens store herremænd, er gået tabt. Forhåbentlig er de dyre lærepenge givet godt ud.

Modstanden mod krise- og krigspolitikken vokser – også i Danmark

Udtalelse fra APK's Centralkomite

Klassekamp og international solidaritet er arbejderklassens og ungdommens svar på krige, krisepolitik og undertrykkelse.

I mange europæiske lande er regeringerne under pres fra befolkninger, der ikke længere vil finde sig i nedskæringer, tilbagegang, krige og reaktionær politik.

Især ungdommen har markeret sig, og denne generation har givet sit svar på den førte krisepolitik, som det ses i Spanien, Grækenland, Italien, Storbritannien, Island m.fl.

Ungdommens, arbejdernes og folkenes svar er en forstærket og behård kamp mod de stadigt intensiverede angreb på levevilkår og rettigheder, mod krigene og mod de stadigt mere reaktionære love, der forvandler de såkaldt 'åbne demokratier' til politistater.

Denne generation af unge – uden frygt for andet end den fremtid, de nuværende regeringer og parlamenter kan tilbyde dem – har rejst sig til modstand mod de reaktionære nedskæringsplaner og politikerne, der kigger mod fortiden.

Arbejderne markerer også massivt, sammen med ungdommen. I flere lande har især de arbejdende i den offentlige sektor været på gaden i hårde kampe mod de brutale nedskæringer. Disse nedskæringer dikteres af EU, storbankerne og monopolerne og gennemføres

af de 'nationale' regeringer i fuld samhörighed.

De folkelige oprør i Nordafrika er også et brud med kapitalismens og imperialismens krisepolitik, krigene og det indskrumpede demokrati.

Først faldt Ben Ali i Tunesien, siden Mubarak i Ægypten. Begge disse diktatorer og deres partier var medlemmer af den socialdemokratiske 'Socialistisk Internationale'.

Det samme er også tilfældet med de hårdt pressede regeringsledere Papan-dreou og Zapatero i hhv. Grækenland og Spanien, der afløste reaktionære borgerlige regeringer, men har fulgt samme nyliberale, EU-dikterede politik.

Den danske aspirant til statsministerposten Helle Thorning Schmidt og Socialdemokraterne er medlemmer af det samme internationale forbund, der angiveligt er et alternativ til de åbent borgerlige, men som i praksis har vist sig at føre en politik mod det store flertal, der nu kvitterer ved at gå til modstand.

Der tegner sig internationalt et markant brud med en politik, der kun tjener de rigeste, storbankerne og de multinationale selskaber. En international "Nu er det nok!"-stemning, der har mobiliseret hundredtusindvis, hvis ikke millioner af unge og arbejdere, som har indtaget gader og torve.

I Danmark har medie billedet gennem det første halvår af 2011 nærmest været besat af valgsnak og valgrygter og spekulationer om, hvorvidt den stadig mere upopulære og forhadte VKO-regering udskiftes med en S/SF-regering.

Alt dette skal skabe en illusion om, at der er markant forskel på linjen i de to blokke, selvom flertallet af danskerne

godt har luret, at vi hverken vil være heldige med Løkke eller lykkelige med Thorning.

Der tales meget om 'en ny regering', der vil føre 'en anden politik'. Men ingen af de to blokke vil bryde med EU's nyliberale krisepolitik, ingen vil bryde med USA og NATO og krigspolitikken, ingen af dem vil stoppe krigene og starte velfærden!

Uanset om det er blå eller 'rød' blok, som vinder, og om der vajer en rød eller en blå fane på Christiansborg efter dette valg, så vil politikken derindefra være sort, og modstanden mod denne politik vil kun findes uden for murene.

Ingen af de officielle blokke i dansk politik vil gå ud over den ramme, der er sat med det fortsatte EU- og NATO-medlemskab, og begge blokke vil være mere end tilfredse med at udgøre en lokal administration af det danske område af både EU og NATO.

Det er på tide, at der opbygges en klar linje imod borgerlig politik af både blå og 'rød' tilsnit og politik ført på borgerlige præmisser. Ingen almindelige danskere, ingen tilkommere og ingen af de mange tusinder, der gennem de seneste år har været på gaden, har strejket og protesteret og så videre, vil være tjent med hverken den ene eller anden borgerlige blok i det danske parlament.

**Støt
Kommunistisk Politik**
Hold Netavisen på nettet
Giv et bidrag

Bankkonto
1551 - 166 34 271

Arbejderne, de unge, krigsmodstanderne, de fagligt aktive, kvindekampsforkæmperne, antifascisterne, atomkraft-modstanderne, klima- og flygtningeaktivisterne, græsrodder af enhver afskygning må på hvert deres område og som samlet front afvise kompromiser på befolkningens bekostning.

Hvad der politisk er brug for, og hvad der kan mobilisere de store folkemasser som i Nordafrika og Sydeuropa, er ikke en linje om 'det mindste onde', et falsk valg mellem to onder.

Der er tværtimod brug for en klar kamplinje, der i alle henseender tager udgangspunkt i den almindelig befolknings behov og krav.

Arbejderpartiet Kommunisterne (APK) har fremsat 12 sådanne basale krav til en ny regering. Det er hver for sig krav, som mange har været på gaden for at rejse, og det er krav, der kompromisløst må stilles til enhver dansk regering. Det er krav, der skal mobiliseres omkring – både i de enkelte spørgsmål og som samlet og samlende politisk platform.

De to veje, der reelt findes i dansk politik, er ikke den ene og den anden parlamentariske bloks vej, men derimod arbejdernes og folkets vej over for borgerskabets vej. Ungdommens vej mod et senilt system.

Kun den ene af disse linjer er nu repræsenteret i folketinget. Den anden må så meget desto mere manifestere sig i gaderne og på pladserne og opbygge en slagkraftig organisering, der er et reelt våben for de mange.

Ved det kommende folketingsvalg er der ingen partier uden for og mod begge blokkene. Derfor siger APK:

Ingen accept af krigspolitikken og nedskæringspolitikken! Stem blankt til folketingsvalget 2011!

For en samlet kampfront mod krise, krig og reaktion!

26. juni 2011

EU vil have flere penge i 2020

Kommissionen afviser dansk rabatønske og vil øge de direkte indtægter med flere hundrede milliarder kroner

Torsdag den 30. juni lå EU-Kommissionens forslag til budgettrammer for EU i perioden 2014-2020 på bordet. Forslaget imødekommer ikke den danske regerings ønske om en rabat på en milliard kroner om året (i alt syv milliarder kroner i perioden).

Til gengæld foreslår den at øge indtægterne til EU – dels ved at øge den andel af momsopkrævningen, som går direkte til EU, og dels ved indførelse af en EU-skat på finansielle transaktioner. Tiltagene vil øge EU's indtægter med over 200 milliarder kroner om året og gøre direkte indtægter til hovedparten af indtægterne.

Den danske regering har ikke opgivet ønsket om rabat og støttes tilsyneladende af regeringerne i Holland, Sverige og Storbritannien – som alle har rabatordninger i dag.

- Folkebevægelsens væsentligste bekymring er, at Kommissionen vil gøre hovedparten af EU's indtægter

direkte, så medlemslandene får mindre indflydelse. Det vil være et klart skridt i retning af en direkte EU-skat til en endnu mere centraliseret EU-stat, udtaler MEP Søren Søndergaard fra Folkebevægelsen mod EU og kan ikke helt følge regeringens rabatønske.

- Så længe politikerne insisterer på, at vi skal være medlem af klubben, hvorfor skal Danmark så have en særlig rabat? Folkebevægelsen vil gerne spare på bidraget til EU, men det sker bedst og mest ærligt ved at bruge hele det årlige medlemsbidrag på 20 milliarder på bedre formål i Danmark og omverdenen.

*Ib Roslund,
Folkebevægelsen mod EU*

Arbejdsløsheden stiger igen

Ledigheden steg fra april til maj med 2.600 personer. Det er første gang i syv måneder, at arbejdsløsheden stiger. Danmark er i recession igen

Arbejdsløshedstallene viste en voldsom stigning på 2.600 fra april til maj. Arbejdsløsheden har ellers været svagt faldende siden oktober 2010 samtidig med, at beskæftigelsen er faldet. Så den seneste udvikling er et udtryk for en forværring af krisen, mener LO.

- Tallene viser endnu en gang, at rege-

ringens finanspolitik har slået helt fejl. Der er blevet strammet op for tidligt, før økonomien kunne bære et opsving. Det vil give en lang periode med underdrejet vækst og stagnerende beskæftigelse. Vi har tabt 176.000 job i den private sektor og indtil videre er der ikke vundet et eneste tilbage, siger LO's næstformand Lizette Risgaard.

Samtidig med arbejdsløshedstallene blev det reviderede nationalregnskab i dag offentliggjort. Det viste uændret beskæftigelse fra 4. kvartal 2010 til 1. kvartal 2011. De flere arbejdsløse er dermed udtryk for en stigning i antallet af tabte job, konstaterer LO.

brink

Åbningstale ved medarbejdermødet Prosa-ansatte på CSC

Af Michael Erichsen

Kære venner

I 1945 tændtes lysene igen
I øjne, i vinduer og langs Øresunds
kyst

Men hvad skete der bagefter?
Hvem var det, vi var?
Vi var ikke så fjernt fra, hvem vi er –
her – i dag.

Vi var de bitre, de desillusionerede og
alle dem, der syntes, at andre
skulle have gjort mere, end de havde
gjort

Vi var alle dem, der bare ville glemme
det hele og fortsætte, som om
intet var hændt

Vi var ildsjælene, der brændte deres
lys i begge ender, og som
brændte ud uden at forstå, hvor det
hele blev af

Vi var dem, der troede, at alt ville
blive forandret

Og vi var dem, der ikke kunne finde
sig til rette, da alt faldt tilbage
til den vante gænge, men som bare
måtte væk

Vi var de skuffede, og vi var de lette-
de

Vi var de stemmeløse på møderne, der
undrede os over alle
brandtalerne, som ikke rigtigt talte til
os

Vi var de triste, og vi var de vrede
Vi var der alle sammen dengang i en
drønende malstrøm

Vi er her også i dag
Og – som det er blevet sagt – vi er
også CSC!

I 1945 tændtes lysene igen
I øjne, i vinduer og langs Øresunds
kyst

Vi havde vundet i 1945. Har vi tabt i
2011?

Ja, vi har tabt, men vi har tabt efter en
lang og hård kamp

En kamp, vi ikke har ønsket
En kamp ført på ulige betingelser
En kamp, hvis voldsomhed ingen af os
kunne forudse

En kamp, vi ikke bare har ført for os
selv, men også for mange andre,

Denne prolog indledte medarbejdermødet i Valbyhallen fredag den 24. juni 2011, hvor det besluttedes at genoptage arbejdet.

der nu står for tur

En kamp, der ikke engang er slut
endnu, men blot på vej ind i en ny
fase

En ny fase, der også vil være uønsket,
ulige og voldsom

En ny fase, hvor vi fortsat har brug for
hinanden

Alle sammen!

Vi gik ud sammen. Ikke på én gang,
men sammen

Vi går tilbage igen sammen. Ikke alle,
for vi har mistet nogen

undervejs
Men sammen går vi tilbage

Vi har fortsat brug for hinanden
Alle sammen!

I 1945 var der nogle, der fik travlt
Der var nogle, der ville fordømme, og
nogle, der blev fordømt

Der var nogle, der bebrejdede, og
nogen, der blev bebrejdet

Der var nogle, der var villige til at
tilgive

Dem var nogle, der blev tilgivet, nogle,
der ikke ville tilgives, og
nogle, der aldrig blev tilgivet

Der var mange, der ikke kunne finde
sammen igen til hinanden

Men det var også dengang, at store og
storsindede sjæle satte ord på
det samarbejdende folkestyre – og på
samtale og på at lytte til
hinanden som forudsætning for et
bedre demokrati, end vi nogen
sinde
havde kendt før

Det var dengang, at den danske model,
vi har kæmpet for i dag, fik sin
klareste udformning

Der kan fødes så meget godt ud af en
afsluttet kamp, hvis man vil
Men vi er ikke blinde for, at efter
rusen kommer reaktionen
Der vil være mange af os, der reage-
rer anderledes i den kommende
tid,
end vi selv og andre forventer lige nu

Vi får brug for at tilgive og blive tilgi-
vet

At lytte og blive lyttet til
Ikke at bebrejde, men at forstå og
have indlevelse i hinandens

følelser og handlinger

Vi har brug for hinanden til at bære
tømmermændene, og vi har brug
for hinanden til at tage de stød, der
kommer i den næste fase

Vi har brug for hinanden for ikke bare at gå ind igen sammen, men også for at forblive sammen

Vi er triste og vrede, skuffede og desillusionerede

*Vi er fulde af modstridende følelse
Men vi skal finde sammen igen*

Vi har tabt, men vi er ikke knust

Hør engang:

Min forfader Jens ledte befrielsen af Bornholm fra svenskerne i 1658

Min grandonkel Peder Ferdinand satte livet til ved overgangen til Als i 1864

Min onkel Finn gik på vingerne og kæmpede mod de tyske fly ved Oslo i 1940

Når det bliver min tid, tør jeg godt møde dem og stå ved, hvad jeg har udrettet:

Jeg var med ved Retortvej i 2011!

Vi tabte, men vi blev ikke knust

Vi gik ud sammen, og vi gik tilbage sammen

I 1945 tændtes lysene igen

I øjne, i vinduer og langs Øresunds kyst

I 2011 gik vi tilbage til tastaturerne, og vi tændte

skrivebordslamperne igen

Lad os bevare lysene i øjnene og i vinduerne på Retortvej, Engvej og Århus

Tak, fordi jeg måtte stå arm i arm med jer

På Retortvej, Engvej og Århus

I 2011

CSC: Trods nederlag en kamp, som peger fremad

Udtalelse fra Arbejderpartiet Kommunisterne

Det var en stærk fjende, de ansatte på CSC stod over for i en principiel kamp, som kom til at vare i måneder.

Det var ikke bare en multinational *union buster*-virksomhed, som ikke skyede nogen midler i kampen for at knuse it-fagforeningen Prosa og fjerne de gældende overenskomster. Et helt arsenal af midler blev taget i brug, fra arbejdsgiverlockout til systematisk internationalt organiseret skruibrækker-virksomhed, hvor de CSC-ansatte blev tvunget til at oplære deres egne afløserne.

CSC opsagde den såkaldte 'danske overenskomst-model' og fik støtte fra hele arbejdsgiversiden, der er stærkt interesseret i at svække fagbevægelsens indflydelse og gennemtvinge forringede overenskomstforhold under den nuværende økonomiske krise.

Og virksomheden blev i det stille støttet af den danske stat og de statsvirksomheder, som it-virksomheden udførte opgaver for, herunder Skat. Staten og virksomhederne lagde aldrig et massivt pres på CSC for at løse konflikten, på trods af at der blev skabt store vanskeligheder for den offentlige administration som følge af lockouten og den efterfølgende strejke. Tværtimod er vanskeligheder og forsinkelser, som endnu ikke er overvundet, systematisk blevet fortiet. En af kampparolerne lød med rette: 'Nej til statsstøttet løntrykkeri!'

Arbejdsretten viste gennem en række domme, hvorfor den også kaldes 'Arbejdsgiverretten' eller 'arbejdsretten'. Arbejdsretten endte med at løse CSC fra de med Prosa indgåede overenskomster og demonstrerede, at 'den danske model' er en illusion uden fast juridisk forankring.

Resultatet af alt dette var et nederlag for de CSC-ansatte og Prosa, der kæmpede hårdt og sejt i en vanskelig konflikt, de aldrig havde

bedt om. Det blev en af de vigtigste arbejdskampe i en årrække, af principiel karakter. Under parolen 'CSC i dag – Dig i morgen' udvikledes en omfattende støttebevægelse, der manifesterede sig i daglige blokader og aktioner under konflikten. De ansattes flotte kamp vandt stor sympati i den brede befolkning og vakte også international respekt.

Et afgørende sted udeblev støtten imidlertid: Toppen af den danske fagbevægelse gjorde intet konkret for at bidrage til en sejr i denne principielle kamp. Det eneste, der kom, og i begrænset omfang, var nogle pæne ord til de kæmpende. Fagtoppen ville ikke i åben kamp med staten og arbejdsgiverne og svigtede sine medlemmer på gulvet. Dette var mere end noget andet den afgørende faktor for, at kampen endte i et nederlag.

Tilbage står at konstatere, at den 'danske arbejdsmarkedsmodel' ligesom 'den danske velfærdsmode' reelt er kastet på porten i det nyliberale EU og under den imperialistiske globalisering. Det stiller nye betingelser og rejser nye opgaver for en kæmpende fagbevægelse, som må skille sig af med fagbosser og bureaukrater, der ikke vil se, at det også betyder det traditionelle klas-sesamarbejdes kollaps.

De CSC-ansattes kamp peger fremad, trods nederlaget. Det er deres vej, hele arbejderklassen og hele fagbevægelsen må følge, hvis de ikke skal blive ofre for de multinationales og de danske arbejdsgiveres og statens diktat.

26. juni 2011

Revolutionært Sommertræf Program

Sæt et stort, rødt X i kalenderen fra fredag den 29. juli til onsdag den 3. august. De dage er der nemlig Revolutionært Sommertræf – i år på Midtsjælland.

På årets Sommertræf er revolutionerne og ungdomsoprøret det gennemgående tema. I programmet er der også blevet plads til en række andre aktuelle kampe som CSC-konflikten, dommen over klimaaktivister, og 10 år i fredsbevægelse mod terrorkrigene.

Som en særlig del af programmet kan man deltage i en video workshop med KPnetTV.

Ankomst og indkvartering
fredag 29. juli, fra kl. 17

Revolutionært Sommertræf

29. juli - 3. august 2011

Program

- ★ Frisk øjenvidne beretning fra Tunis
- ★ Det økonomiske og politiske sammenbrud i Danmark
- ★ Stor amerikansk IT-virksomhed angriber dansk fagbevægelse
- ★ Mellemøsten og Afrika under kolonimagternes herredømme
- ★ EU i krise - Nobody expects the spanish revolution
- ★ Klimaforandringer og Atomkraft Nej Tak
- ★ 10 års terrorkrig
- ★ Fælles kamp mod krisepolitikken, og for en socialistisk fremtid
- ★ Video workshop med KPnetTV

Arr. Foreningen Oktober, DKU og APK. Mere info på www.apk2000.dk

Fredag aften

Revolution i Nordafrika

- Diktatoren væltet men hvad så? Hvordan kan den demokratiske revolution forsættes og forhindre de gamle tyranners forsøg på at klynge sig til magten?

Netop hjemvendt fra Tunesien fortæller Kristian Dalgaard (APK) om revolutionens kræfter og hvordan man kan være med til at støtte kampen.

Lørdag formiddag

Det økonomiske og politiske sammenbrud i Danmark

- Ungdommen udset til at betale for krisen, den første generation siden krigen der har udsigt til at blive dårligere stillet end deres forældre. Der er et åbenlyst behov for et nyt dansk ungdomsoprør.

APK har fremlagt "12 krav til en ny regering" som et alternativ til venstrefløjens illusioner til at socialdemokraterne vil føre en anden politik end den borgerlige regering.

Paneldebat

Lørdag eftermiddag

Stor amerikansk IT-virksomhed

angriber dansk fagbevægelse

- Baggrund for konflikten med CSC
  - historier fra blokaden
  - Solidaritet med de konfliktende
- Oplæg fra blokadevagt

Lørdag aften

Afrika under kolonimagternes herredømme

Afrika er igen hjemsoget at supermagtsrivalisering og krige om ressourcer og geopolitisk kontrol som i Libyen.

- Sammenhængen mellem kampen for et frit Palæstina og kampen mod despoter i Nordafrika.

Oplæg og debat

Søndag formiddag

Nobody expects the spanish revolution

Krisen i EU har medvirket til at anstifte ungdomsoprøret i Spanien og Grækenland – hvad skal der ske i Danmark?

Søndag eftermiddag

Klimaforandringer og Atomkraft Nej Tak!

Den japanske atomulykke som følge af jordskælvet i foråret har atter vist at atomkraft og kapitalisme er en dødelig cocktail.

De nye boringer efter olie på dybt vand langs Grønland viser at der intet

er lært af oliekatastrofen i Den Mexicanske Golf.

Mens politikerne snakker er der meget der tyder på at klimaforandringerne ude af kontrol.

I politistaten Danmark er der til gengæld fængselsstraf til aktivister der kæmper for ren energi.

Oplæg ved klimaaktivister

Søndag aften

10 års terrorkrig

- Terrorkrigene er fortsat under præsident Obama, og inddrager stadig nye lande.

- Fredsbevægelsen har ingen sikre støtter i folketinget efter Enhedslistens gik med i krigen mod Libyen.

- Fredsfestival 2011 samler trådene med Fokus på Natos rolle og militarisering af samfundet.

Panel debat: Stop Terrorkrigen, komiteen for et frit Irak, Valby sydvest mod krig

Mandag aften

Ungdom, kvinder og arbejderklassen i bevægelse

- Fælles kamp mod krisepolitikken, og for en socialistisk fremtid.

Oplæg og debat

Mandag og tirsdag

Video workshop med KPnetTV

Gennem ti benspænd kommer hver gruppe igennem alle facetter af en produktion fra ide til færdigklippet video. Til sidst er alle dommere i konkurrencen om hvilken video der blev den bedste.

Tilmeld dig nu!

På Revolutionært Sommertræf vil der være kombination af teori og praksis, debatter og workshops, oplæg og sjov, og et fokus på at forberede deltagerne på det kommende års politiske kampe.

Pris og mere info

Flere oplysninger i folder vedlagt dette nr. af Kommunistisk Politik eller se hjemmesiden www.apk2000.dk

For tilmelding eller yderligere info – kontakt via: apk@apk2000.dk eller dku@dku99.dk

Lad frihedsflotillen sejle!

Da Freedom Flotilla sejlede mod Gaza for et år siden og blev bordet af israelske pirater, ansat i den israelske hær, fik store dele af verden øjnene op for, hvilken situation befolkningen i Gaza befinder sig i.

Ikke bare er det verdens største fængsel, med en apartheidstat som fangevogter, men fangevogteren kan endog tillade sig at forbyde sig mod al international ret og angribe nødhjælpsskibe i internationalt farvand uden indgriben fra nogen officiel side.

Fra folkelig side er der dog overvældende støtte til befolkningen i Gaza.

Vi minder om at der i kølvandet på overfaldet på Freedom Flotilla i 2010 var et skib med våben på vej til Israel, våben sendt fra USA. Dette skib skulle via Grækenland, men p.g.a. de store sociale protester, der gik henover landet også på det tidspunkt, og den solidaritet med den palæstinensiske befolkning, der findes i den græske befolkning, måtte skibet udskydes og finde andre veje.

Der er altså først og fremmest i befolkningerne rundt om man skal finde solidariteten med den palæstinensiske befolkning, og det er mellem USA og Israel man skal finde våbenleverancerne, ikke mellem FreeGaza-organisationer verden over og Gazas indbyggere.

Det internationale Socialdemokrati spiller fortsat en grim rolle i Israels fortsatte besættelse. I skrivende stund er Freedom Flotilla II/ Stay human tilbageholdt af græske myndigheder. Det er den græske socialdemokratiske regering, der fuldstændigt har solgt ikke bare landets indenrigspolitik til nyliberalisterne, men også udenrigspolitikken til krigspolitikkerne, og har opgivet enhver form for selvstændighed til fordel for USA og EU-interesser.

Præsidenten for socialdemokraternes internationale – ”Socialistisk Internationale” - George Papandreou er samtidig regeringsleder i Grækenland. På den måde er det en aktiv socialdemokratisk regerings-sabotage, der gør at skibe med nødvendig nødhjælp stadig

ikke er på vej til Gaza.

De danske ”Socialdemokraterne” er med deres deltagelse i ”Socialistisk Internationale” med til at legitimere den græske socialdemokratiske sabotage af Freedom Flotilla II, ligesom de legitimerede både Ben Ali-styret i Tunesien og Mubarak-styret i Ægypten, der også var medlemmer af samme Internationale.

Sabotagen, både den fysiske som flere af skibene har været udsat for, og den diplomatiske, som den græske regering, koordineret med USA, Israel og EU, fuldt planlagt udøver, viser os imidlertid en vigtig ting:

Israel er bange, bange for at sympatien rundt om i verden, med kendskabet til virkeligheden omkring deres besættelse, skal vokse sig til en størrelse som vi så det med modstanden mod det sydafrikanske apartheid-regime.

EU og USA deler denne frygt - for afsløres Israel, afsløres de selv.

Som i tilfældet Sydafrika spilles der på apartheid-regimets hest så længe som muligt.

Det er derfor op til de progressive kræfter, ungdommen og arbejderne, at rejse den internationale solidaritets fane, en fane der i disse dage smelter sammen med det palæstinensiske flag.

- Fuld støtte til Freedom Flotilla II/ Stay Human!

- Fuld støtte til den danske delegation på båden Tahrir!

- Modstand mod den græske regerings sabotage!

- BEFRI GAZA NU!

*Pressemeddelelse fra Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund
3. juli 2011*

Fed arbejdsgiverfidus: 117.000 i job med løntilskud

Offentlige arbejdsgivere er storforbrugere af arbejdskraft med støttepenge i ryggen. Antallet af støttede job har sat rekord

- Det hører ingen steder hjemme, at arbejdsgivere kan fyre ad fordøren og samtidig tage folk ind ad bagdøren i virksomhedspraktik eller med løntilskud, siger næstformand i LO, Lizette Risgaard, til LO's ugebrev A4.

Antallet af personer i virksomhedspraktik, job med løntilskud eller fleksjob boomer nemlig. En opgørelse foretaget af A4 siger, at der i maj 2011 alene var ca. 117.000 personer i offentligt

støttede job. Det er det højeste antal nogensinde.

Fra finanskrisen brød ud i 2008 til 2010 fordobles antallet af støttede job på årsbasis – fleksjob fraregnet – fra 68.000 til 161.000, mere end en fordobling. Alt i alt er den støttede beskæftigelse vokset med hele 71 procent fra 2001 til 2010, hvor ikke færre end 228.000 var i støttet beskæftigelse i kortere eller længere tid. Kun i 2007 gik det nedad.

Både offentlig og privat

Tallene er et klokkeklart udtryk for, at arbejdsgivere fyrer folk fra rigtige job for derefter at besætte deres arbejde med folk med løntilskud.

Det gælder ikke mindst offentlige

arbejdsgivere. I 2010 konstaterede FOA, at i 55 af landets kommuner havde mere end hver fjerde pædagogmedhjælper offentlig støtte med sig.

- Der er gode grunde til, at folk med nedsat arbejdsevne – eksempelvis fleksjobberne – får offentlig støtte til at være i arbejde. Men at binde penge i rumpen på fuldt arbejdsdygtige mennesker, som regeringen gør i stor stil nu, hænger slet

Massakre på den offentlige sektor 'En ældrepleje, vi ikke kan være bekendt'

Der er allerede skåret hårdt i ældreplejen, og der venter flere besparelser på ældreområdet til næste år, viser undersøgelser for FOA

Halvdelen af alle kommuner forventer flere besparelser på ældreområdet i 2012 i forhold til 2011. Det siger landets ældrechefer i en ny undersøgelse om kommunernes budgetter. Nedskæringerne ærgrer formanden for FOA's Social- og Sundhedssektor.

- Jeg synes ærlig talt ikke, at kommunerne kan være bekendt at blive ved med at skære ned for servicen til nogle af de svageste i vores samfund. Ældreplejen har stået for skud i flere år nu, og man skulle tro, at vi havde set tilpas mange nedskæringer. Men vi har åbenbart kun set toppen af isbjergene, siger Karen Stæhr.

Serviceniveau forringet

Udmeldingerne om nye besparelser på næste års budgetter kommer, selvom

knap halvdelen af ældrecheferne vurderer, at serviceniveauet allerede er blevet lavere det seneste år eller vil blive lavere i løbet af år.

Næsten ni ud af ti af de ældrechefer, der har sænket serviceniveauet over for de ældre, siger i undersøgelsen, at serviceniveauet er blevet sænket ved mindre rengøring. Og næsten halvdelen peger også på, at der udføres færre opgaver hos de ældre, og at personalet har kortere tid til at udføre opgaverne.

- Det er meget klar tale, vi her hører fra ældrecheferne i kommunerne. Væk er politikernes retorik om nulvækst. I stedet tegner der sig et billede af nedskæringer på de helt basale velfærdsopgaver, siger Karen Stæhr.

Selvom der i løbet af de seneste år er blevet færre ansatte pr. ældre, vil der

også til næste år komme en lavere normering. Godt en tredjedel af alle kommuner forventer, at der til næste år vil blive færre ansatte pr. ældre. Undersøgelsen af kommunernes budgetter er foretaget af Epinion for FOA i juni 2011. 64 kommuner har deltaget i undersøgelsen.

Færre ansatte plejer de ældre

Vi når ikke de vigtige opgaver, lyder det fra hver anden medarbejder i ældreplejen. Sådan er virkeligheden for mange ansatte i ældreplejen i 2011, viser en ny undersøgelse blandt FOA's medlemmer.

Næsten hver anden (48 procent) svarer i undersøgelsen, at der er vigtige opgaver, som de ikke har tid til at løse i hverdagen. 72 procent svarer, at de har fået mindre tid til omsorg og nærvær.

"Døende ældre, som 'i gamle dage' aldrig lå alene, de kan nu risikere at dø ensomme," siger en medarbejder på et plejehjem i undersøgelsen.

"Generelt får borgere ofte hjælpemidler til inkontinens på i stedet for toiletbesøg," lyder det fra en ansat i hjemmeplejen.

ikke sammen, siger Lizette Risgaard.

Men det er ikke kun offentlige arbejdsgivere, der får massive statstilskud gennem de støttede jobordninger. Virksomhedspraktikordningen er rigtig givtig også for private af slagsen. Ifølge en undersøgelse fra Dansk Metal bruger to ud af tre af virksomheder ordningen som gratis arbejdskraft. Kun hver tiende får fast arbejde i virksomheden efter praktikken. Fast arbejde er ellers hensigten med det midlertidige tilskud.

- Politisk har man udvidet aktiveringspolitikken fra før i tiden kun at have fokus på unge til i dag at omfatte stort set alle grupper af personer uden arbejde. De seneste års øget brug af virksomhedspraktik og løntilskud er jo også udtryk for politiske beslutninger, siger Lisbeth Pedersen fra SFI, Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, til TV2Finans.

Samtidig er der i løbet af det seneste år blevet færre ansatte pr. ældre i 84 ud af 98 kommuner. Det viser nye beregninger fra FOA på baggrund af tal fra Danmarks Statistik og Det Fælleskommunale Løndatakontor. I gennemsnit er antallet af medarbejdere pr. borger faldet med fem procent fra 2010 til 2011.

En ældrepleje, vi ikke kan være bekendt

- Vi er på vej til en ældrepleje, som vi ikke kan være bekendt, hverken over for de ældre eller over for medarbejderne, der ikke har mulighed for at udføre deres arbejde ordentligt, siger formanden for FOA's Social- og Sundhedssektor, Karen Stæhr.

De færre ansatte betyder blandt andet, at de ældre får sjældnere bad og mindre rengøring i dag end for blot to år siden. Næsten syv ud af ti af FOA's medlemmer fortæller, at de ældre i deres område kun kommer i bad én gang om ugen. For to år siden var det kun hver anden ansat, der måtte nøjes med at bade de ældre en gang om ugen, husker deltagerne i undersøgelsen.

Undersøgelsen blandt FOA's medlemmer er foretaget i perioden fra 27. maj til 7. juni 2011. 766 medarbejdere i ældreplejen har deltaget i undersøgelsen.

Når DF åbner grænserne ...

Tage er lærer på et transportuddannelsescenter. De ansatte er opdelt i team, men alligevel hersker der en rimelig konstant arbejdsdeling, hvor Tage sammen med to kollegaer står for den praktiske del: undervisning i kørsel med bus.

Efter en masse tovtrækkeri var det lykkedes at tilkæmpe mig en plads på EU's efteruddannelseskursus a én uges varighed. Kursusbeviset er en forudsætning for at få arbejde som chauffør i Danmark. Om få år er det implementeret i hele EU. Når det har kostet mig ekstra ihærdighed, skyldes det, at prisen for kurset for et jobcenter er på rundt regnet 7.000 kr., mens private vognmænd slipper af sted med omkring 540 kr. Sidste år vedtog et flertal, hvoraf VKO udgjorde kerne-tropperne, i folkettinget imidlertid, at jobcentre kun i særlige tilfælde måtte sende arbejdsløse på kursus for maksimum 3.500 kr. pr. uge med virkning fra nytår. Det var denne forhindring, jeg måtte mobilisere samtlige af mine taktske evner for at overvinde.

I sidste uge havde jeg så æren af at blive undervist af Tage, som også er utilfreds med den nye lov:

- *Jeg fatter ikke, hvordan Dansk Folkeparti kunne lægge stemmer til det. Konsekvensen er, at vi blotlægger hele det danske chaufførmarked for østeuropæiske chauffører.*

Jeg forsøgte at holde 12-meteren sikkert gennem rundkørslen, mens jeg tyggede på Tages erklæring. I undervisningen indgik der også energirigtig kørsel, hvilket jeg ikke kan prale af at have spekuleret så voldsomt meget over. I modsætning til mine kursuskammerater var jeg ikke så erfaren i 12-meterne, hvilket kun forøgede problemet, når jeg samtidig skulle spare på brændstoffet. Da samtalen nu var godt i gang, valgte jeg at skubbe til hans interesse. Hans iver kunne jo fjerne hans fokus fra mine mange fejl. Jeg fandt frem til at nedtone interessen for DF:

- *Hvordan tror du, at det vil blotlægge markedet?*

Tage har en bekendt, som har bosat sig i et af de tre baltiske lande, hvor han tilsyneladende bedriver en slags eksport af chauffører, hvilket han tager sig godt betalt af. Da jeg også mødte modkørende køretøjer, opfangede jeg ikke regnestykket i alle detaljer, men det var nogenlunde som følger:

- *Han betaler deres uddannelse, herunder EU's efteruddannelseskursus, samt transport til Danmark. Her kan de af myndigheder modtage dansk kurser på AMU-skolerne, hvorefter de sætter sig bag rattet i et lokum af en vogn.*

Historien meldte ikke noget om, hvilket tæskehold Tages bekendte havde hyret for at sikre sig, at gælden blev afdraget, men der er næppe tvivl om, at det er et lukrativt hverv. Det

kan også tænkes, at nogle vognmænd føler sig fristet af den billige arbejdskraft, men den aktuelle udvikling af branchen skaber ikke det store behov for chauffører.

Måske klemmer skoen på en helt anden tå. Jeg forsøgte at skyde:

- *Den nye lov er vel heller ikke ligefrem positivt for tilmeldingerne på kurserne?*

- *Du kan fandeme tro nej, lød det bramfrit. Tage følte sig af gode grunde ramt på levebrødet.*

Kørelektionen var ved at finde til vejs ende, og min taktik havde båret frugt: Jeg undgik reprimander, og Tage var lykkelig over at 'have fået luft'.

Vi steg ud af bussen, og Tage tændte sig en cigaret; men ved udsigten til ikke at skulle til kørelektion hos Tage igen kunne jeg ikke nære mig:

- *Du nævnte, du var skuffet over Dansk Folkepartis stemmeafgivning. Hvad stemmer du så næste gang?*

- *Det ved jeg ikke, men i hvert fald ikke DF!*

Det tyder på, at Tage får sine problemer, da han må hoppe længere til venstre, end han vist ønsker.

Reno

Et af de skibe, som vil til Gaza trods sabotage og forhindringer, er skibet Tahrir, der blandt andet rummer de danske flotilledeltagere og derudover aktivister fra Canada, Australien, Belgien og Tyrkiet. Modkrafts Charlotte Lund blogger fra skibet – her om, hvad skibet egentlig har med af nødhjælp

Skibet er ladet med...

Af Charlotte Lund

- Vi medbringer medicin for i alt 30.000 dollars, som skal gives til en række klinikker i og omkring Gaza By, fortæller Guido Gorissens fra den belgiske delegation. Som læge på Tahrir er han overordnet ansvarlig for håndteringen af medicinen på båden.

Eftersom Tahrir er en passagerbåd og ikke et fragtskib, er det dermed også et af de skibe i flotillen med det mindste lastrum. Det er også gået ind i overvejelserne om køb af medicin.

- I samarbejde med Røde Kors gav de palæstinensiske hospitaler os en liste med den medicin, de p.t. mangler mest. Eftersom vi ikke har så meget plads, gik vi efter de dyreste præparater på listen, der som udgangspunkt også er de sværeste for palæstinenserne selv at få fat i.

Det drejer sig især om anæstetisk og antibiotisk medicin, og i modsætning til sidste års flotille, hvor en del af medicinen var tæt på sidste salgsdato, kan alt medbragt medicin minimum holde sig til 2014, fortæller han.

- Et af Gazas helt store problemer er deres begrænsede muligheder for at redde for tidligt fødte børn, hvis lunger ikke udvider sig. Derfor har vi prioriteret at købe medicin, der afhjælper det. Men vi har også et lager af hjerte- og blodtrykspræparater med.

Men en mindre båd med en sejltid på mindst tre dage har også sine begrænsninger, må Guido Gorissens erkende.

- Det er også et presserende behov for insulin og adrenalin, men det har vi desværre ikke faciliteter til at opbevare rigtigt på Tahrir.

Ifølge Geneve-konventionerne er en besættelsesmagt forpligtet til at gøre sit

Guido Gorissens håber, at hans varer når frem til Gaza By

yderste for at gøre det muligt at eftersøge og evakuere syge og sårede. En forpligtelse, som Røde Kors mener, at Israel har problemer med at leve op til.

Det gør de blandt andet på baggrund af FN's Goldstone-rapport, som anklager Israel for at have begået krigsforbrydelser mod den palæstinensiske civilbefolkning i Gaza under den tre uger lange angrebskrig i januar 2009. En krig, som kostede 14 israelske soldater og knap 1.500 palæstinensere livet. Og som har efterladt det palæstinensiske landområde i en katastrofal humanitær forfatning, som ifølge Guido Gorissens gør det

meget farligt for Gazas indbyggere at være afhængig af medicinsk behandling.

Det er ikke første gang, at han bringer medicin til besatte områder. Som udsendt for Læger Uden Grænser har han arbejdet i Pakistan og Afghanistan. Foruden en række palæstinensiske landsbyer på den besatte Vestbred, hvor han har arbejdet i en årrække.

- Jeg deltager i flotillen, fordi blokaden er en katastrofe, også set fra et medicinsk synspunkt. Rapporter fra UNHCR

Den 4. juli forsøgte passagererne på Tahrir at undslippe græsk militær, men de blev standset kort før de nåede Internationalt farvand.

viser, at siden den blev iværksat for fem år siden, er den helbredsmæssige tilstand faldet drastisk i Gaza, især blandt børn. Så jeg mener, det både er kriminelt og fatalt, hvis Israel vælger at konfiskere medicinen. Sådan som de gjorde sidste år.

De øvrige skibe vil også medbringe medicin, som ud over byggematerialer udgør størsteparten af lasten i dette års flotille.

*Charlotte Lunds blog
modkraft.dk/blogs/charlotte-lund/*

Støt Skib til Gaza: Freedom Flotilla II

Udtalelse fra Arbejderpartiet Kommunisterne

For lidt over et år siden bordede israelske specialtropper Freedom Flotilla på dens vej til Gaza med nødforsyninger til befolkningen, medicin og byggematerialer til genopbygning af skoler, hospitaler m.v. Ni aktivister blev dræbt, og Israels kriminelle og barbariske handling blev fordømt over hele verden.

Nu i disse dage sætter Freedom Flotilla II Stay Human sejl for at bryde den ikke mindre ulovlige israelske blokade af Gaza, der holder den palæstinensiske befolkning fængslet i en ghetto på eksistensminimum. Omkring ti skibe med baggrund i kampanjer i over 20 lande med næsten 500 modige aktivister vil forsøge at nå frem til befolkningen i Gaza med såvel nødforsyninger som et synligt eksempel på den verdensomspændende solidaritet med det palæstinensiske folk.

Frihedsflotillerne er en storslået og fuldstændig fredelig humanitær aktion af international karakter. Derfor er den farlig for den israelske blokade- og besættelsesmagt, og denne har konsekvent søgt at stemple flåden og aktivisterne som terrorstøtte og 'terrorister'.

Israel har truet med igen at angribe flotillen militært og forhindre den i at komme til Gaza. Og dets vigtigste støtte USA har truet med at fængsle amerikanske deltagere for 'sammensværgelse til støtte for en terroristorganisation' (Hamas).

I år er også den danske solidaritetsbevægelse med Palæstina repræsenteret af Freegaza.dk og en række deltagere i sejladserne.

Den danske regering har derimod accepteret Israels brud på international lov. Den fordømte ikke Israels brutale nedslagtning på skibet Mavi Marmara sidste år, og den har ikke advaret Israel mod at gribe ind militært over for den nye flotille eller truet med at drage konsekvenser af et nyt angreb. At den gør det, er et mindstekrav.

Den danske regering er som nær allieret af Israel medskyldig i og medansvarlig for Israels fortsatte tilside-sættelse af international ret og under-

trykkelsen af det palæstinensiske folk, selvom den hævder at gå ind for, at palæstinenserne opnår deres nationale rettigheder.

Den har tværtimod haft travlt med at gennemføre terrorpakker, der retter sig mod politiske protester, og som bruges til at forsømme solidaritetsinitiativer som støtte til den palæstinensiske befrielsesorganisation PFLP, som Israel, USA og EU har anbragt på deres 'terrorister'.

Det har ført til forargelige politiske domme mod initiativer som Fighters & Lovers, Foreningen Oprør og senest Horserød-Stutthof-Foreningen og Den Faglige Klub i København – med betingede og ubetingede fængselsstraffe ikke for terrorvirksomhed, men for solidaritet.

Det er nødvendigt med en endnu stærkere international støtte til det palæstinensiske folk, som kæmper for et frit og uafhængigt Palæstina og for at opnå deres fuldstændige nationale rettigheder mod en brutal undertrykkelses-, besættelses- og blokademagt, der har støtte fra verdens eneste supermagt og har 'fået lov' til at nægte palæstinenserne deres rettigheder i mere end 60 år.

Der må skabes en international solidaritetsbevægelse lige så stærk som i kampene mod det sydafrikanske apartheid-regime. Det zionistiske Israel er vor tids apartheidstat.

Derfor må støtten til solidaritetsinitiativer som Skib til Gaza/Frihedsflotille II udvikles. Derfor må den internationale BDS-kampagne – boykot af israelske varer og varer produceret i ulovlige bosættelser, boykot af investeringer og sanktioner mod Israel for overtrædelser af international lov – blive endnu stærkere.

**Støt Skib til Gaza -
Frihedsflotille II!**

**Støt BDS-kampagnen!
Boykot Israel!**

26. juni 2011

Græsk – israelsk regeringssamarbejde

Sabotage mod Gaza-flotillen

Af Autonom Inforsservice

De græske myndigheder har ihærdigt forsøgt at forhindre, at solidaritetskonvojen "Freedom-flotilla II" sejler fra græsk farvand til Gaza, hvor civilbefolkningen lider voldsomt under den israelske blokade

En anonym højtstående israelsk embedsmand, der efter eget udsagn de sidste måneder har været beskæftiget med at lægge forhindringer i vejen for skibskonvojen "Freedom-flotilla II", udtaler til det israelske dagblad Haaretz, at " ... organisatorerne bag flotillen forstod ikke, at Grækenland anno 2011 ikke mere er det samme som året før", og at organisatorerne " nu betaler prisen for deres manglende forståelse".

Dette fik det amerikanske styrede Gaza-skib "Audacity of Hope" at føle fredag den 1. juli, da det kort efter sejladsens start af en græsk marinebåd blev tvunget til at vende tilbage i græsk havn. To andre skibe fra fredsflotillen, det irske "Saoirse" og det græsk-svenske skib "Juliano", er blevet udsat for sabotage, ved at skibsskruen på begge både er blevet ødelagt.

Netanyahu og Papandreou

Ifølge det israelske dagblad Haaretz skyldes de græske myndigheders forhindringsløb mod "Freedom Flotilla II" et nyligt udviklet venskabsforhold mellem den israelske hardliner ministerpræsident Benjamin Netanyahu og den græske regeringsleder, socialdemokraten Giorgos Papandreou: "De stadig tættere diplomatiske forbindelser med den økonomisk krakelerede europæiske nation ser ud til at have skæbnsvangre konsekvenser for Gaza-flotillen," skriver Haaretz.

Avisen underbygger det med, at Netanyahu og Papandreou tilfældigvis mødte hinanden i restauranten "Pushkin" i Moskva i februar 2010. Her drejede samtalen sig bl.a. om den "tyrkiske

ekstremisme vendt mod Israel", som Netanyahu beklagede sig over til sin samtalepartner. Efter dette sammenbrud udviklede der sig hurtigt et venskab med ugentlige telefonsamtaler mellem Netanyahu og Papandreou. Da den første Gaza-flotille sidste forår tog af sted fra Tyrkiet mod Gaza, ytrede både den græske efterretningstjeneste og hærledelse sig bekymret og krævede tættere relationer med Israel. "Det var ikke svært at overbevise den græske premierminister Giorgos Papandreou om at dele disse bekymringer," skriver Haaretz.

"Netanyahu er Grækenlands lobbyist i EU"

I juli 2010 rejste Papandreou på statsbesøg til Tel Aviv. Dette var det første statsbesøg af en græsk ministerpræsident i 30 år. Kort tid efter svarede Netanyahu med et modbesøg, hvor han tilbragte en hel dag på en stærkt bevogtet græsk ø sammen med regeringspolitikere og embedsfolk. I kølvandet af dette møde udkrystalliseredes militærstrategiske relationer mellem de to landes ledende militærkredse. Dette mundede bl.a. ud i fælles militærøvelser mellem det israelske og græske luftvåben.

Ifølge Haaretz overbragte Papandreou også budskaber fra Netanyahu til palæstinensernes præsident Mahmud Abbas. Til gengæld brugte Israels repræsentanter deres indflydelse over for EU-politikere til at fremme en hurtig økonomisk finanshjælp til Grækenland. "Netanyahu er Grækenlands lobbyist i EU" (citater af en israelsk diplomat offentliggjort i Haaretz).

"Det er i de seneste måneder lykkedes for Israel at gøre Grækenland til en respektabel erstatning for de hidtil gode relationer til Tyrkiet, som led et alvorligt tilbageslag, da israelsk militær sidste år overtog kontrollen med Gaza-flotillen og dræbte ni tyrkiske statsborgere på skibet "Mavi Marmara", udtaler en højtstående israelsk embedsmand til

Protestdemonstration foran Grækenlands ambassade, Hammerensgade 4 i København, tirsdag den 5. juli

Haaretz. Han har efter eget udsagn de sidste måneder været beskæftiget med at forhindre en ny skibskonvoj til Gaza.

Han afslutter sin kommentar til bladet med at sige, at organisatorerne af flotillen ikke har forstået, at Grækenland anno 2011 ikke mere er det samme som året før, og at de nu betaler prisen for denne manglende forståelse.

Ved et møde for piloter fra det israelske luftvåben torsdag den 30. juni 2011 nævnte Netanyahu i sin tale eksplicit den græske regeringsleder og lovpriste ham for det udmærkede samarbejde. Dagen før havde Netanyahu personligt talt med Papandreou om flotillen til Gaza. Allerede torsdag eftermiddag skulle den israelske regering ifølge Haaretz have vidst, at den græske regering ikke ville lade skibene sejle til Gaza.

Note

"Free Gaza"-bevægelsen har eksisteret siden 2008 og har allerede gennemført ni konvojer til Gaza-striben, hvor af fem af dem lykkedes. Fire af dem mislykkedes. Især sidste års konvoj, der blev entret af den israelske marine i internationalt farvand: <http://youtu.be/9NjIG8MuvtM>

Ifølge FN-organisationen Office for the Coordination of Humanitarian Affairs' (OCHA's) nye rapport tillader Israel siden oprettelsen af blokaden i 2007 mod Gaza kun under halvdelen af den oprindelige og nødvendige vareimport til Gazas omkring 1,5 millioner indbyggere. Grænseovergangen Rafah mellem Ægypten og Gaza har ifølge FN's flygtningeorganisation UNRWA ikke den nødvendige kapacitet til at kompensere for den konciperede forringelse af vareindførelse fra den israelske side.

- Vi skylder ingenting, og vi betaler ingenting!

Interview med græsk marxist-leninist

Det norske Nettmagasinet *Revolusjon* har talt med en græsk kammerat om gældskrisen og den græske vrede mod storkapitalen, den socialdemokratiske regering og EU

Det koger i Grækenland for tiden. Folk er rasende. Den økonomiske krise slår mere og mere over i en politisk krise for socialdemokraten Papandreou og kapitalens politiske institutioner. Krisemøder i parlamentet og med EU står i kø i disse uger.

Gennem medierne får vi indtryk af, at grækerne er dovne og uansvarlige, og at EU derfor må tælle på knapperne, om de kan 'få lov til' at sætte sig i endnu større gæld. I virkeligheden har det græske folk allerede betalt gælden flere gange, hvorimod Tyskland på sin side endnu ikke har fået gjort op med krigserstatninger efter 2. verdenskrig ...

Nettmagasinet *Revolusjon* har snakket med en kammerat fra Bevægelsen til genopbygning af Grækenlands Kommunistiske Parti KKE 1918-1955 (*Se note*) for at få et bedre indblik i den aktuelle situation i landet.

– Over en halv million mennesker gik på gaden i Athen for nylig i protest imod stramningerne, der er pålagt af EU og IMF (Den Internationale Valutafond). Hvad er de vigtigste krav?

- Antallet af personer, der er gået på gaderne, nåede en halv million den 15. juni, og titusinder har været ude på de græske gader og pladser i mere end tre uger. De vigtigste krav kan opsummeres i slagordene: - Vi skylder ingenting. - Vi sælger ingenting. - Vi betaler ingenting.

I en frisk meningsmåling siger 47,5 procent, at de ville have, at nationalforsamlingen afviser reformpakken. Det

Syntagma pladsen Athen, 15. juni

store flertal blandt demonstranterne mener, at gælden skal afskrives, og trojkaen EU, IMF og ECB (Den Europæiske Centralbank) kan forsvinde. Her på det seneste er der desuden flere og flere, som stiller spørgsmålstegn ved landets medlemskab af EU.

– Der er mange ligheder med protesterne i Spanien, men det virker nu, som om hele befolkningen i Grækenland er involveret, ikke kun ungdommen. Er dette en rigtig observation?

- Ja, det er ikke kun de unge, der deltager, men også ældre, som tilbyder al slags støtte, fra at hjælpe med kopiering til at lave mad. De forsøger at afbalancere entusiasmen hos de yngre og formidle deres egne erfaringer fra det græske folks kamp under ledelse af det kommunistiske parti, fra Folkets Nationale Befrielseshær og Den Græske Demokratiske Hær, og senere Det Forenede Demokratiske Venstre (EDA).

Men det er de unge, som står i første linje. Alle vil, at de unge skal føre an, og man sætter sin lid til dem. Bevægelsen har stort potentiale for at sprede sig yderligere.

– Mener du, at situationen har ført til radikalisering af fagbevægelsen, eller kontrolleres den stadig af det reformistiske og revisionistiske fagbureaukrati?

- Fagbevægelsen er fortsat under kontrol af socialdemokrater og revisionister. Men det er første gang, at de lokale fagforeninger er kommet igennem med at presse den reformistiske ledelse til at iværksætte en 48-timers strejke – den første i mange årtier – og deltage i fælles markeringer på pladser og torve, som folk har taget i besiddelse.

Bevægelsen til genopbygning af KKE 1918-1955 er den eneste politiske organisation, som kræver Grækenland ud af EU, EMU'en og euroen **nu**.

– Den græske folkeopinion var i sin tid positiv over for euroen og EU. Nu har det ændret sig. Tror du, det er muligt, at Grækenland forlader EU og genindfører sin tidligere valuta, drakmen?

- Kun marxist-leninisterne kræver Grækenland ud af EU straks. Et flertal blandt grækerne støtter nu tanken om at gå tilbage til drakmen og vende euroen ryggen.

Fra midten af forrige årti begyndte tanken om at vende tilbage til drakmen at modnes på grund af de stadige prisstigninger. Nu støtter hovedparten af grækerne denne tanke.

Og lige før udbruddet af de store demonstrationer påviste meningsmålinger, at 27 procent sætter spørgsmålstegn ved, om Grækenland bør forblive i

EU. Dette krav vinder styrke gennem demonstrationerne og diskussionerne, som har udviklet sig. I flere af resolutionerne fra demonstrationerne på byernes centrale pladser er det tydeligt, at EU er omstridt.

– I Grækenland findes der et relativt stærkt parti, som fremstår som "kommunistisk", nemlig KKE, som også betegnes som "ortodokse kommunister". Hvilken rolle spiller dette parti i protesterne? Støtter man for eksempel udmeldelse af EU?

- Dette parti lagde umiddelbart afstand til protesterne. Ikke kun ved, at det ikke støttede dem, men ledende kadre fra KKE snakkede nedsættende om bevægelsen. Man sagde f.eks., at den er politisk umoden, at den ikke udgør en trussel mod det politiske system, osv.

KKE støtter ikke en udtræden af EU – selvom man nogle gange hævder det modsatte i udenlandske medier – fordi man fuldt ud har accepteret den græske kapitals strategiske afgørelse om at holde landet inden for den imperialistiske union. KKE's generalsekretær A. Pappariga udtalte for nylig: "En løsning uden for euroen og det at gå tilbage til drakmen ville være katastrofalt under de nuværende omstændigheder."

(Athens News og Rizospastis, hovedorgan for KKE, 31/5/2011, s. 6).

– Hvad da med de øvrige venstrekræfter?

- Størstedelen af venstrekræfterne ser ikke ud til at forstå den politiske betydning af at udvikle den folkelige bevægelse. Nogle er åbenlyst fjendtligt indstillede, andre prøver at undergrave bevægelsen ved hjælp af forskellige virkemidler, og andre igen gør ikke noget væsentligt for at støtte den.

Ingen venstrepolitisk organisering agiterer for græsk udtræden af EU og euroen. Der findes kræfter som SYN/SYRIZA, der sår illusioner om at omforme EU til en institution, som støtter folkets interesser. Andre, som de maoistiske revisionistiske partier, skyder spørgsmålet om landets udmeldelse af EU ud til engang i fremtiden.

Vi er den eneste politiske organisa-

Protest i Athen 15. juni

tion, som har fremsat slagordet: "Ud af EU-EMU-EURO nu".

– Grækenland var et NATO-militærdiktatur frem til 1974, og de reaktionære kræfter er stadig aktive. Ser du nogen fare fra højresiden og de fascistiske elementer?

- Det er vigtigt at understrege, at der har foregået en proces med gradvis fascistisk forvandling af det græske samfund i løbet af de seneste årtier. Den er blevet fremmet af staten med alle mulige midler, den er blevet tolereret og endog støttet af borgerlige og revisionistiske partier. Processen har kunnet forceres på grund af fraværet af massive folkelige bevægelser.

De personer, der demonstrerer på gader og pladser, er nødvendigvis blevet påvirket af dette, andet ville have været umuligt. Betydelige dele af befolkningen er påvirket af racistiske synspunkter. I begyndelsen var der enkelte, som var bekymret for, at fascistiske og racistiske holdninger ville vinde indpas i protestmarkeringerne. Men folkemøderne antog klare standpunkter om, at fascistiske og racistiske holdninger ikke har nogen plads i protesterne i gaderne.

Nu og da stikker små grupper af fascistiske snuden frem, men de bliver straks skilt ud fra mængden. Under alle tilfælde er det vanskeligt for dem at vinde fodfæste på protestmøderne, fordi det nazi-fascistiske parti LAOS (har 15 parlamentsmedlemmer og omkring 6 procent vælgeropslutning, red.) i parlamentet stemte for memorandummet (aftalen med EU), som ophæver landets nationale suverænitet.

– Er der noget, arbejderklassen og progressive kræfter i øvrigt i Europa kan gøre for at støtte kampen, som folket i Grækenland nu fører?

- Ja. For det første må I gøre det tydeligt, at demonstrationerne i Grækenland retter sig mod de anti-folkelige tiltag, som regeringerne vil iværksætte. Desuden må I organisere kampagner for at informere folk om, at penge, der gives til Grækenland, allerede er blevet tilbage-

betalt til kreditorlandene mange gange, og at lånevilkårene og gælden, som er pålagt landet, truer græsk suverænitet og udsigterne for økonomisk udvikling.

Endelig må alle mennesker være klar over, at hvis de nye tiltag vedtages og låneaftalerne ikke annulleres, vil også de stå over for en dobbelt trussel: Faldende levestandard og lønnedgang i Grækenland vil helt sikkert resultere i en tilsvarende stram nedskæringspolitik i deres egne lande.

Der vil blive skabt en slags præcedens for, at bank- og finansstoppene kan afskaffe den nationale suverænitet, noget som i næste omgang kan bruges til at gøre det samme i andre lande.

PS!

De to største faglige sammenslutninger i Grækenland, GSEE (den private sektor) og ADEDY (den offentlige sektor), gennemførte en 48-timers generalstrejke den 28. og 29. juni. Det var den fjerde generalstrejke i år og den første på 48 timer siden 1974. Strejken faldt sammen med, at regeringen ville presse sin femårige nedskæringsplan på 78 milliarder euro igennem. Den blev vedtaget med et snævert flertal – men kampen er langtfra slut.

Note:

Bevægelsen til Genopbygning af Grækenlands Kommunistiske Parti KKE 1918-1955, er ligesom ML-gruppen Revolusjon, Norge, og Arbejderpartiet Kommunisterne, Danmark, medlemmer af Den Internationale Konference af Marxist-Leninistiske Partier og Organisationer – IKMLPO.

Rige grækere fortsætter kapitalflugten

Europæiske storbanker skovler ind på græsk gæld, og rige grækere trækker kapital ud af landet

En generalstrejke lammede Grækenland den 28. og 29. juni, og der var heftige protester uden for parlamentet og kampe mellem politi og demonstranter i Athen.

Anført af 'socialisten' Georgios Papandreou vedtog regeringen med et lille flertal den brutale nedskæringspakke, som skal betales af arbejderne og den brede befolkning, så de europæiske storbanker kan blive ved med at skovle ind på deres græske lån og statsobligationer.

Den 29. juni, på selve dagen, hvor det græske parlament vedtog diktatet fra EU og IMF om at sælge ud af de nationale værdier og gennemføre nye dramatiske nedskæringer for det store flertal, blev det samtidig bekræftet, at de rigeste grækere fortsætter med at eksportere deres formuer til udlandet. Mens det græske parlament og de skiftende regeringer i årevis har ført en politik til gavn for netop denne klasse, unddrager de sig ansvaret og sikrer sig mod krise og ansvar.

Imens er arbejdere og fattige blevet beskyldt for at være de ansvarlige for krisen: Det er jo dem, der har stemt på politikerne, lyder et af anklagepunkterne.

Det er blandt andre ejendomsmæglerne i London, som melder om kapitalflugten, der ligefrem betegnes som 'en bølge af rige grækere, der kontant opkøber villaer til over en million pund i London'.

- *Det er ikke længere arabere, men grækerne, som vil købe nærmest alt, oplyser ejendomsmægler Panos Koutsoyiannakis ifølge Urban.*

London betragtes af de rige grækere som det rene slaraffenland med det formål at flygte fra ansvaret i hjemlandet samt eventuelle høje skatter. Normalt har mæglerne i de velhavende og dyre kvarterer i det centrale London kun haft sådan cirka en forespørgsel i kvartalet, men de seneste måneder har nogle

Syntagma pladsen Athen, 29. juni

af dem haft op til 15 om ugen.

Tilbage står den fattige græske befolkning, som er udset til ikke bare at betale hele regningen, men også bliver sværtet til som skurken.

Krisepakken indeholder ikke blot et voldsomt udsalg af statens værdier til i alt 50 mia. \$., som skal sælges til spotpriser. Den omhandler olieselskaber, postvæsen, havne, motorveje og det statslige lotteri. I forlængelse følger en

politik, der rammer den menige græker hårdt på brødet.

Den i forvejen fattige befolkning vil i endnu større grad se frem til en forøget udsigtsløs arbejdsløshed. Pensionerne og tilbagebetalingstidspunktet er forringet og udskudt.

Parallelt hermed er rigtig mange økonomer enige om, at planen ikke vil kunne redde Grækenland fra statsbankerot. Det gælder

økonomer i EU og USA, men også i hjemlandet.

Professor i økonomi ved universitetet i Athen Yannis Varonfakis mener, at man lige så godt kunne forære pengene til mafiaen:

- *Når du sælger i et deprimeret marked, så får du ikke mange penge for det. Regeringen siger, de kan hente 50 milliarder euro. De skal være glade, hvis de får 15, siger han til den norske netavis DN.*

Grækenland: EU-nedskæringer vedtaget

Mens tåregas haglede over demonstranterne, vedtog et lille flertal i parlamentet de nedskæringer, EU har krævet

Onsdag den 29. juni vedtog et lille flertal i det græske parlament den spareplan, som den socialdemokratiske regering har foreslået efter krav fra EU. Blev pakken ikke vedtaget, vil EU ikke hjælpe med lån, som den græske regering kan bruge til forfalden gæld. 155 stemte for, mens 138 stemte imod planen, som i perioden 2011-2015 vil betyde nye skatter for 105 milliarder kroner og besparelser på 107 milliarder kroner inden for bl.a. sociale ydelser, offentlige lønninger og sundhedsbudgetter.

- Der er tale om lån, der skal bruges til at betale dyrt forrentede gældsposter

til banker i ikke mindst Tyskland og Frankrig, som åbenlyst har spekuleret i og tjent på den græske tragedie. Lånet gavner ikke den græske befolkning, der tværtimod skal betale dyrt med de sparekrav og forringelser, som EU har betinget sig, udtalte MEP Søren Søndergaard, da EU-topmødet vedtog den nye lånepakke i sidste uge.

Græsk fagbevægelse har gennemført en omfattende 48-timers generalstrejke, mens parlamentet behandlede nedskæringerne. Titusinder har deltaget i store demonstrationer, ikke mindst i hovedstaden Athen, hvor 5000 betjente var udkommanderet, der gik hårdhændet til værks. En protestkoncert på den centrale Syntagma-plads blev således i dag omringet af politiet og overdyngt med tåregas, som har skadet hundreder af mennesker.

Folkebevægelsen mod EU

NATOs fælles modelhær

Af Pepe Escobar

Nato er den ultimative omformer af virkeligheden

NATO har netop indrømmet, at man 'muligvis' var ansvarlig for humanitær befrielse af ni libyske civile og 18 sårede via et angreb ved morgengry (20. juni 2011) på et boligkompleks i et tætbeboet Tripoli-kvarter.

At befri nordafrikanere i deres søvn under tons af murbrokker kan nu føjes til NATOs og Pentagons rutinemæssige befrielse af pashtunske bryllupsfester.

Det er en nyskabelse i NATO's sandhedsministeriums stil: Det plejer at være benægtelser, skjult som 'ikkebenægtelser' indhyllet i propagandavariationer såsom "våbensystemfejl" eller "stor omhu i udførelsen af angreb". I krigen imod Libyen er 'Operation For-enet Beskytter' gået ind i sin fjerde måned med over 4300 "medmenneskelige" angreb.

Når alt kommer til alt er NATOs krige, der allerede rækker over Pentagons "Bue af ustabilitet" fra Nordafrika over Mellemøsten mod Centralasien, lige så meget rettet imod "modbydelige" regimer som mod civile!

I NATOs sandhedsministeriums svimlende labyrinter, der omfatter ordninger som Partnerskab for Fred, Istanbul Samarbejdsinitiativet og Middelhavs-Dialogen for bare at nævne nogle få, finder vi reelt ethvert godkendt og aspirerende medlem af Golf ContraRevolution Club (også kendt som GCC: Golf Cooperation Council/Golfens Samarbejdsråd) – sammen med vasalmonarkier som Marokko og Jordan. Disse

NATO-flådeøvelse Sea Breeze 2011

mønsterdemokratier er alle involverede i at befri staklerne af humanitære grunde.

Den salvesfulde danske opportunist og generalsekretær for NATO Anders Fogh Rasmussen kører i overgear tilstand rundt i Europa. Han har netop pralet af, at "NATO er mere nødvendig og ønsket end nogensinde, fra Afghanistan til Kosovo, fra Somalias kyst til Libyen. Vi er mere aktive end nogensinde før."

Men denne entusiastiske altfavnende hyldest til de atlantiske våben var dog ikke tilstrækkeligt for USAs forsvarsminister Robert Gates - for hvem NATO ikke er dødbringende eller vidtrækkende nok. Set i lyset af, at NATO ikke er andet end Pentagons væbnede europæiske arm, var dette endnu et klassisk tilfælde af amerikanske marsmænd, der spotter de skvattede venusagtige europæere.

Det mest ildevarslede ved Rasmussens udtalelser er dog, når han siger, at 'Vi kan hjælpe det arabiske forår til virkelig blomstring'."

Det er en kode for endeløse bombardementer i Libyen, kraftig lobbyvirksomhed for en 'humanitær' intervention i Syrien, og hvorfor ikke også i retning

af Algeriet og Libanon?

For Ægyptens og Tunesiens vedkommende har Rasmussen allerede fastslået, at NATO ønsker at genoptræne deres militære institutioner - en operation, der følger mønstret fra den igangværende genoptræning i Irak. Den store omformers fangarme er allestedsnærværende.

Krigen mod Libyen startede som Pentagons Africom's (Afrika Kommando) første afrikanske krig - og gled over i NATOs første Middelhavs- og afrikanske krig. NATOs åbenlyse dagsorden er at herske over Middelhavet - det antikke Roms *Mare Nostrum* som en NATO-indsø.

Det forklarer også den nuværende NATO-flådeøvelse Sea Breeze 2011 i Sortehavet ud for Ukraines kyst og meget tæt på den russiske Sortehavsflåde med base i Sebastopol.

Pentagon får følgeskab af England, Aserbajdsjan, Algeriet, Belgien, Danmark, Georgien, Sverige, Tyskland, Moldova, Makedonien, Tyrkiet og Ukraine. Alle undtagen Algeriet og Moldova er med i en anden NATO-kategori - de er troppebidragende nationer til NATOs krig i Afghanistan.

Sea Breeze er ingen glad popsang; det er en åbenlys intimidering der har direkte adresse til Syrien. Den russiske Sortehavsflåde har en base i Syrien, dvs. i Middelhavet. NATO og Pentagon ønsker den væk. Derfor er regimeskifte et kategorisk imperativ i Syrien.

Så Libyen er bare begyndelsen. Den russiske NATO ambassadør Dmitry Rogozin var hurtig til at påpege, at "Krigen i Libyen betyder... begyndelsen på [NATOs] ekspansion mod syd".

Den store omformer NATO - den globale Robocop - er i bevægelse, fra det sydøstlige Europa til det østlige Middelhav, fra Den Persiske Golf til Syd- og Centralasien. Alle lovpriser den fælles modelhær.

Rådet til civile der befinder sig på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt er: Søg dækning!

Oversat af KP efter Asia Times 20.6.2011

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
Følg også med i
KPnetTV**

www.kpnet.dk

Imperialismens offensiv i det arabiske forår

Af Frank Johannesen

Det arabiske forår har fået den imperialistiske reaktion på banen. Det skal bringes under kontrol. I Bahrain knustes opstanden. I Libyen startede Nato en ny krig. Truende skyer hænger over Syrien og hele regionen

Kristian Mouritzen, der er global og politisk redaktør på Berlingske, har den 17. juni skrevet en lærerig klumme, ”*De sender Angelina Jolie*”, der giver et godt eksempel på imperialismens strategi i det arabiske forår.

I klummen skoser han europæerne, fordi de ikke ligesom amerikanerne støtter det arabiske forår helhjertet, f. eks. i Syrien, men alene hygger sig i Benghazi, der minder om den årlige ferierejse til Costa Del Sol.

Jeg vil påpege, at hverken USA eller EU på nogen måde støtter folkenes krav om demokrati og sociale fremskridt i det arabiske forår. Jo, retorisk, men det er kun for at manipulere med den offentlige opinion.

Kristian Mouritzen oplyser, at den amerikanske skuespiller Angelina Jolie aflægger besøg hos de ca. 12.000 syriske flygtninge i Natolandet Tyrkiet. Hendes ærinde er angiveligt at sætte fokus på en katastrofe, men i stedet bliver hun brugt i en beskiddet USA-mission, den systematiske dæmonisering af det syriske regime og præsident Bashar al-Assad. Sammen med de omfattende sanktioner og mainstream-mediernes misinformation opbygges der et grundlag for en egentlig Natokrig mod Syrien.

Det er beskæmmende, at hele det borgerlige Danmark og alle dets medier, herunder DR og TV2, samt centrum-venstreoppositionen i Folketinget fuldt ud deltager i dæmoniseringens hylekor.

Hvis det er det humanitære sigte, der driver Angelina Jolie, så skulle hun hellere have besøgt flytningelejrene i Syrien med de over en million irakere, der er flygtet på grund af hendes eget lands ulovlige angrebskrig og besættelse af Irak. Disse flygtninge lever under de mest kummerlige forhold. Dansk Flygtningehjælp har i samarbejde med de syriske myndigheder oprettet en række centre, der hjælper flygtningene, bl.a. med opbygning af skoler til tusindvis af børn.

Så kan hun med egne øjne få et indblik i sit eget lands uhyrlige krigsforbrydelser og få en indsigt i humanitært dansk hjælpearbejde. Og få en erkendelse af, at det for en irakisk flygtning åbenbart er mere sikkert at være i Syrien end i det ”demokratiske”, USA-besatte, ”befriede” Irak.

Destabilisering af Syrien

I sin fordømmelse af regimet i Syrien trækker Kristian Mouritzen folkemords-kortet. Dette kort var falskt i Libyen, og det er det også i Syrien. Det er rigtigt, at der er dræbt godt tusinde mennesker under demonstrationerne i Syrien. Det er yderst sørgeligt, men proportionerne må være på plads. I Libyen er der under Natos bombeterror dræbt et næsten tilsvarende antal, og der er ødelagt civile beboelsesejendomme, skoler, universiteter og hospitaler. Nato forhindrer olie, mad og medicin at komme ind i byer, der ikke kontrolleres af ’oprørerne’. I Irak er der dræbt over en million mennesker som følge af den USA-ledede ulovlige krig.

Her er der tale om en ufattelig krigsforbrydelse.

Dansk Flygtningehjælp bistår med skolehjælp til irakiske flygtninge i Syrien. Foto: Unicef august 2010

Kristian Mouritzen skriver videre, at han for nylig sad i Washington og lyttede til ”en klog mand”, senator Lindsey Graham, der betonede, at i forbindelse med det arabiske forår skal man ”*støtte de demokratiske kræfter med alt, hvad der kan lade sig gøre – politisk, økonomisk og ultimativt militært. Den her chance kommer kun en gang. Og vi skal gribe muligheden, mens den er der*”.

Han har åbenbart nærlæst Naomi Kleins bog ”*Chokdoktrinen – Katastrofe-kapitalismens opkomst*”, der henviser til den nyliberale økonom Morgan Friedman for følgende bemærkning: *Der skal en krise til – en faktisk eller en forestillet – for virkelig at skabe forandringer.*

Men Lindsey Graham har en skjult dagsorden, der angiver, at Vesten skal benytte krisen til med alle tænkelige midler – også militære – at gennemføre regimeskift til pålidelige marionetstyrrer i de lande, som Vesten ikke har fuld kontrol over, dvs. Libyen, Syrien, Libanon og Iran.

Selvom Syrien er et autoritært oligarki, er det ikke karakteren af styret, der er et problem for Lindsey Graham. Det er landets selvstændighed og landets politiske rolle i regionens konflikter.

Israel og Natolandet Tyrkiet har i lang tid haft et militært og efterretningsmæssigt samarbejde, der specielt retter sig mod Syrien og Iran. Syrien – og også Libyen og Libanon – har i modsætning til alle andre lande i Nordafri-

ka, Mellemøsten og Golfen ikke samarbejds- og partnerskabsaftaler med Nato, som indebærer, at deres lande skal åbne sig for USA's militær. Syrien støtter palæstinenserne kamp for en fri og uafhængig stat og støtter også Hezbollah, der er garanten for Libanons selvstændighed og uafhængighed og derfor er en torn i øjet på Israel, USA og EU.

Syrien er desuden strategisk allieret med Iran. Endelig ligger Syrien centralt i forhold til de store olie- og gasforekomster i området og i energikorridorerne ud til Middelhavet, Det Kaspiske Hav og Irak.

I midten af maj mødtes USA's udenrigsminister Hillary Clinton og EU's "udenrigsminister" Catherine Ashton for at drøfte yderligere sanktioner mod Syrien, og citeret fra pressen:

"Vi diskuterede yderligere skridt, som vi kan tage for at øge presset og yderligere isolere Assad-regimet."

Så der gøres alt for at destabilisere Syrien og få indsat et regime, der er mere fjoligt over for USA-EU-Israel, og som kan være et sprængbræt til yderligere destabilisering af Libanon og Iran.

Natokrigen mod Libyen

Krigen mod Libyen handler heller ikke om at støtte en demokratisk udvikling, men om at få indsat et marionetstyre som Malikis i Irak og Karzais i Afghanistan.

Her kan det selvbestaltede Libyens Nationale Overgangsråd, der bevæbnes og finansieres af Nato og Golflandene, fungere som en mellemstation. Dette styre skal sikre USA-EU-imperialismens kontrol over de enorme mængder af olie, gas og vand og sikre USA militærbaser på den afrikanske side af Middelhavet.

Samtidig vil Libyen kunne fungere som et brohoved for kontrol af udviklingen i det arabiske forår, særligt i Tunesien og Egypten.

Den Afrikanske Union repræsenterende 53 afrikanske lande har for at få standset Nato-krigen mod Libyen udfoldet store mæglingsbestrebelse, som er saboteret af USA m.fl., fordi kun et regimeskifte kan tilfredsstille aggressorerne. Støtten fra Unionen, der optræ-

der mere og mere selvbevidst, har afgjort styrket Gaddafi-regimet, som sammen med en betydelig støtte fra befolkningen er medvirkende til, at den overvældende terrorbombning ikke knækker regimet.

Folkerevolutionerne er en trussel for imperialismen

Der er meget på spil for imperialismen. Folkerevolutionerne kan i flere af landene, særligt i Tunesien, hvor Tunesiens kommunistiske Arbejderparti (PCOT) deltager i Komiteen for Nationalkongressen til forsvar for revolutionen, betyde væsentlige demokratiske, økonomiske og sociale forbedringer for arbejderklassen, ungdommen og allierede.

Det kan på sigt indebære, at de transnationale selskaber, der hidtil har udplyndret landet, kommer under offentlig kontrol, at den offentlige sektor styrkes, at der udvikles frie fagforeninger, oprettes uafhængige domstole, at partnerskabsaftalerne med Nato ophæves og tilslutningen til USA's militære Afrikakommando (Africom) skrottes.

Alt sammen initiativer, der hævder den folkelige nationale og regionale interesse fri for imperialismens udplyndring, udbytning og undertrykkelse. En sådan udvikling vil naturligvis møde hård modstand fra USA og EU.

USA-Nato-EU samarbejder tæt med Golflandenes Samarbejdsråd (GCC)

EU og USA har et tæt samarbejde med Golflandenes samarbejdsråd (GCC) bestående af seks lande – Saudi-Arabien, Qatar, De Forenede Arabiske Emirater, Kuwait, Bahrain og Oman. Nato har et tæt samarbejde, også militært, med alle GCC-landene. Specielt USA støtter udviklingen af disse landes militær med omfattende våbenprogrammer.

Således har Det Hvide Hus godkendt en våbenaftale med Saudi-Arabien på 60 mia \$, og der planlægges efter at inkorporere Golf-landene i USA's globale missilskjold. Også monarkierne Marokko og Jordan har begge udtalt ønske om at indgå i et tæt samarbejde

med GCC-landene. Der oprustes til et endeligt opgør med Iran.

Alle landene styres af de mest despotiske og enevældige diktatorer og konger, hvor der sker omfattende menneskerettighedskrænkelser og undertrykkelse. Disse golflande står for 45 % af verdens kendte oliereserver og bidrager til, at USA og EU ikke mister sine imperialistiske interesser under det arabiske forår.

Det viser sig ved, at GCC-landene har partnerskabsaftaler med Nato, og ved at Den Arabiske Liga støttede Natos angreb på Libyen.

Qatar var det første land, der anerkendte Overgangsrådet. Det har fået installeret en satellit-tv-kanal for rådet samt sørger for olietransport fra det rebel-kontrollerede Libyen. Qatar deltager sammen med De Forenede Arabiske Emirater med fly i angrebet på Libyen.

De Forenede Arabiske Emirater har i maj erklæret, at det vil være det første arabiske land, der sender en ambassadør til Natos hovedkvarter i Bryssel.

Så der er tale om, at USA-EU-Nato med Danmark som aktiv deltager har indgået et omfattende og tæt samarbejde med de mest diktatoriske monarkier i Mellemøsten og Golfen.

Nedslagtningen af oprøret mod diktaturet i Bahrain

Hykleriet om demokrati og menneskerettigheder ses tydeligst i forbindelse med nedslagtningen af massedemon-

Den dansk-bahrainiske menneskerettighedsaktivist Abdulhadi Al Khawaja der er tortureret og idømt livsvarigt fængsel i USA-monarkiet Bahrain

strationerne mod det enevældige kongedømme Bahrain.

Den tidligere emir Sheikh Hamad bin Isa al-Khalifa udnævnte sig selv til konge i 2002.

I starten af maj holdt EU og GCC et samarbejds møde, hvor man forlangte, at Iran skal spille en konstruktiv rolle og stoppe sin indblanding i GCC-landenes og andre landes interne forhold. Det står i tragikomisk kontrast til, at GCC-landene med Saudi-Arabien i spidsen invaderede Bahrain med 1.500 soldater, to dage efter at USA's forsvarsminister Robert Gates forlod kongedømmet efter at have udtrykt støtte til Al Khalifa mod den voksende massebevægelse, der har gennemført omfattende demonstrationer for politiske reformer.

USA har sin 5. flåde i Bahrain og vurderer, at den enevældige konge sikrer USA's interesser bedre end en demokratisk massebevægelse, der i forhold til landets størrelse på ca. 800.000 indbyggere har haft det mest omfattende oprør for reformer i hele det arabiske forår.

Efterfølgende er massebevægelsen blevet mødt med arrestationer og en reel nedslagtning. Flere demonstranter er slået ihjel af sikkerhedsstyrker under en fredelig sit-in på Perlepladsen i landets hovedstad Manama. Selv læger og sygeplejersker, der har behandlet de sårede demonstranter, bliver forfulgt og tortureret.

Meget rammende har en af de kendteste menneskerettighedsforkæmpere – den danske statsborger Abdulhadi Al-Khawaja – i en skueproces mod en række fredelige demonstranter fået livstidsdom for sin deltagelse i oprøret. Under tilfangetagelsen er han torteret og forsøgt voldtaget, og på grund af sine skader i hovedet har han måttet undergå en fire timer lang operation på et militærhospital, skriver dagbladet Information.

Regeringen har lovet at følge sagen tæt, men der stilles ikke krav om hans løsladelse, og oppositionen tager heller ikke nogen initiativer.

Udvikling af en international anti-imperialistisk front er nødvendig

Imperialismen er ikke blot tilfreds med

at få kontrol over udviklingen i det arabiske forår og få drejet udviklingen tilbage til status quo med regimer i Tunesien, Egypten og Yemen i nye demokratiske gevandter, men hvor de eksisterende magtforhold bibeholdes i en kolonial nyordning.

Her under den værste globale kapitalistiske krise i årtier med massearbejdsløshed og socialt folkemord og med militærbudgetter, specielt i USA, der aldrig har været større, har USA-EU-Nato sat sig yderligere aggressive, reaktionære mål.

Vi står ved en meget farlig korsvej. Israel og Nato indgik i 2005 en nærmere samarbejdsaftale, således at Israel i dag er et *de facto*-medlem af Nato.

Hvis der med den sædvanlige falske humanitære begrundelse gennemføres et Nato-angreb på Syrien, vil Israel derfor blive involveret i alle militære aspekter.

Også Tyrkiet vil spille en aktiv militær rolle. Israel og Tyrkiet har i lang tid haft et militært efterretningsmæssigt samarbejde, der specielt retter sig mod Syrien og Iran. Tyrkiet optræder ofte taktisk som en neutral og modererende faktor, specielt som palæstinenserne beskytter, men det er ren manipulation af den hjemlige og palæstinensiske opinion. Derfor har Tyrkiet fulgyldigt anerkendt Overgangsrådet som legitim repræsentant for Libyen. Og Tyrkiet bidrager som grænseland offensivt med destabiliseringen af Syrien ved at give husly til bevæbnede bander, der drager ind i Syrien fra Tyrkiet.

En militær intervention af Syrien vil lede til en styrkelse af Israels zionistiske planer for fuldstændig eliminering af palæstinenserne bestræbelser for at få oprettet en levedygtig palæstinensisk stat.

Det vil medføre destabilisering og svækkelse af de nationale kræfter i Libanon omkring Hizbollah og giver Israel mulighed for at revanchere det ydmygende nederlag, landet led i angrebskrigen mod Libanon i 2006.

Iran vil herefter stå åbent for et militært angreb fra USA-Nato-Israel med Nato-landet Tyrkiet og et militært oprustet GCC-område som opmarchområde.

Der er tale om en eskalation af den USA-Nato-ledede krig over et enormt område, som strækker sig fra Nordafrika (Libyen) og Mellemøsten (Irak og Syrien) til Centralasien, fra det østlige Middelhav til Kinas vestgrænse med Afghanistan og Pakistan.

Dette scenarie er i fuld overensstemmelse med USA-imperialismens stræben efter verdensherredømme over alle landenes økonomier og deres energiresourcer i en mere og mere prægnant konflikt med den fremvoksende Kina-imperialisme, der får større og større indflydelse.

Kun en bred folkelig modstand både i de angrebne og undertrykte lande og i imperialistlandene selv kan standse denne udvikling mod det totale ragnarok.

Det er nødvendigt at opbygge en fælles international antiimperialistisk front i Syd og Nord, i Øst og Vest, således som det blev vedtaget på den internationale konference "*Med modstanden – for en retfærdig fred i Mellemøsten*", der afholdtes marts 2007 i Italien.

Der er behov for nye og dristige initiativer af en antikrigsbevægelse – nationalt og internationalt – der udvikler sig i bredden og i dybden på et klart anti-imperialistisk grundlag. De store folkelige bevægelser for demokrati og sociale fremskridt i det arabiske forår har vist, hvilken progressiv kraft der kan udløses i undertrykte folk, der frygtløst og i enhed vælter despoter fra tronen.

Det giver inspiration og tiltro til, at krigens kræfter kan besejres.

Til den græske ambassade

Jeg er en ældre mand, som tydeligt husker og følte med grækerne dengang i 1960'erne, der gennem det såkaldte oberstkup måtte leve med et undertrykkende militærdiktatur. Men heldigvis måtte diktatorerne give op, bl.a. på grund af et folkeligt og internationalt pres.

Med denne jeres historiske erfaring er det derfor med stor forbavelse og rædsel, jeg ser, at Grækenland holder Europas medborgere tilbage fra at gøre det rigtige, og hvad alle mennesker i verden bør gøre: bringe mad og medicin til Gaza.

Israel bør lære at opføre sig humant og indrette sig på FN's krav om at stoppe den ulovlige blokade af Gaza. Israel har siden drabene på Mavi Marmara prøvet at få verden til at acceptere drabene ved hjælp af propaganda i form af falske billeder og falske videoer, og i år har Israel sendt falske meldinger ud om, at der er ulovligheder på bådene. Men det er Israels propagandamaskine, der har produceret de påstande. Bådene bliver scannet, så det bliver synligt for alle, at de kun har nødhjælp og nødhjælpsarbejdere med. Det er skræmmende, at Grækenland støtter Israels urimelige adfærd og angriber egne borgere, nem-

lig EU-borgere. Det er også skræmmende, at Israel som det eneste land i regionen ikke har ændret adfærd, mens resten af landene arbejder for humanisme og demokrati. Derfor beder jeg Grækenland om at lade skibene sejle.

Måske er Grækenland under pres fra internationale kreditorer i jeres vanskelige situation, men så lad os diskret vide, hvem det er, og hvem det antagelig er, der har begået livsfarligt hærværk på et par skibe ved brug af dykkere, således at vi kan fokusere vores vrede på rette vedkommende.

Ja, for med jeres egen historie med obersternes undertrykkende styre så må I jo have de bedste forudsætninger for at forstå, at Israels undertrykkelse af palæstinenserne er utålelig og må høre op, både for palæstinenserne og hele verdens skyld – også fordi undertrykkelse giver grobund for desperate handlinger fra afmægtige. Derfor kan det næppe være jeres egen ide. Så slip straks nødhjælpsflotillen fri, så vil vi mange frihedselkende folk i verden huske jer for det.

3. 07.2011

Med venlig hilsen
Arne Hansen

Herren

*være i det høje, ske din vilje
som i himlen – og
Vor fader er så fast en borg -
Han gav, - og han tog, -*

*Og hvad angår det sidste
må det erkendes at dér
har A.P. Møller og konsorter
læst i bibelen, der er som skabt
til deres forehavender, -
og sandelig har forstået
at tage til sig*

N.B.

Økonomisk indsamling 2011

Støt KPnetTV

De (ægte) røde lejesvende på KPnetTV er blevet en fast del af Kommunistisk Politik og kpnet.dk's nyhedsdækning. Under sloganet 'Videoreportager fra gaden' har KPnetTV lavet langt over 100 videoer, demonstrationsreportager, dokumentation, taler, interviews på 3 forskellige sprog, stemningsreportager fra 1.maj og meget mere.

Vi har også lavet kanalen KPnetTV2 der under sloganet 'Historien om balladen' bringer indslag fra klassekampens audio-visuelle gemmer.

Nu vil vi lave endnu mere, men vi har brug for jeres hjælp!

Vi laver nu en økonomisk kampagne fra 1.maj og frem til midt-juni, hvor forhåbningen er at vi kan samle nok penge ind til:

- At opbygge et TV-studie.
- At investere i nyt og bedre lydudstyr, bl.a. mikrofoner til interviews i vores nye studie.
- At sikre godt klasse-TV fra flere dele af landet.
- At fortsætte vores arbejde som i løbet af kampagnens løbetid vil være set af langt over 50.000!

Den økonomiske indsamling i 2010 bidrog til indkøbet af en ny trykpresse, der har resulteret i stærk forbedring af trykqualiteten af Kommunistisk Politik – og farvebilleder.

Vi håber at I vil spytte lidt i kassen; det er tiltrængt, ligesom KPnetTV er det!

I kan indbetale på:

Reg.nr. 1551 Kontonr. 166 34 271
(Mærk betalingen KPnetTV)

Styrk den røde kanal!

KPnetTV - Videoreportager fra gaden

www.kpnet.dk | [youtube.com/user/KPnetTV](https://www.youtube.com/user/KPnetTV)

Stadig i krise

Mens de fleste synes det ser lidt sort ud for dansk økonomi, er finansministeren Claus Hjort som altid optimist. Som en af få mener han, at "dansk økonomi underliggende er i fremgang".

Desværre for Claus Hjort og os andre tager recession, konkurer, arbejdsløshed og inflation ikke hensyn til ministerens fornemmelser.

Det er især finanssektoren, der har problemer. Senest med Fjordbank Mors, der er gået konkurs og er blevet overtaget af staten. Samtidigt har flere banker og realkreditinstitutioner fået sænket deres kreditrating, hvilket gør det dyre at finansiere udlån. Det er et problem, der bliver forstærket af, at Bankpakke2's statsgaranterede lån udløber i 2013.

Som tidligere er bankverdenen enig med sig selv om, at det ikke er deres skyld det går ad helvedes til, så de vil gerne have flere statsgaranterede lån - et ønske VKO i øjeblikket arbejder på at indfri.

Den dårligere kreditrating og stigende renter i Den Europæiske Centralbank betyder, at den almindelige udlånsrente stiger. Som det ser ud nu, bliver det en ekstra årlig udgift på nogle tusinder for alle os med flekslån. Samtidig skriver selv borgerlige aviser om reallønsfald - inflationen er simpelthen højere end lønstigningerne. For mange er det ikke en ny situation: Selv de "historisk" høje lønstigninger de offent-

lige ansatte fik tilkæmpet sig i 2008 endte med et reallønsfald. De færre penge i lommen bliver til færre penge over disken, og for første gang i mange år forventer Danske Bank nulvækst i privatforbruget.

Udover bankkrak og reallønsfald må mange danskere gå på arbejde for dagpenge. Siden VKOs begyndelse er brugen af statsstøttet beskæftigelse vokset støt. I 2010 var 228.000 beskæftiget gennem fleksjob, virksomhedspraktik eller job med løntilskud. Beskæftigelsesministeren Inger Støjberg er begejstret for, at virksomhederne tager socialt ansvar og hjælper 'de svageste' i gang igen.

Selvom etisk kapitalisme i mange år er blevet fremhævet som verdens fremtid, så drejer det sig stadig om noget så banalt som udbud og efterspørgsel. Hvis en medarbejder i virksomhedspraktik koster det halve af en normalansat, så er det en billig etik.

Virkeligheden ser, som sædvanligt lidt anderledes ud når man kommer udenfor Christiansborgs trykke mure. Ordningerne bliver (mis)brugt til at skaffe sig billig arbejdskraft. Der er utallige eksempler fra byggebranchen, hvor

håndværkere med mange års erfaring bliver sendt i jobtræning inden for deres fag. I det offentlige er der mange eksempler på f.eks. pædagogmedhjælper, der er blevet fyret og efterfølgende erstattet af et tilskudsjob.

I de mere absurde eksempler er det den samme medarbejder.

Der er store problemer i Danmark. Sammenlignet med vores nordiske naboer fremhæver en række økonomer det problem, at væksten i Danmark de sidste 10 år har baseret sig på stigende huspriser. I de andre lande har de forsøgt sig med industri, der giver en lidt mere stabil udvikling.

Det mest interessante i den analyse er, at økonomerne giver VKOs politik ansvaret for problemerne og på ingen måde deler Claus Hjorts opfattelse af en "underliggende fremgang".

SiØ

Kommunistisk Politik i sommeren

De to næste numre af Kommunistisk Politik i sommerperioden kommer med tre ugers mellemrum i stedet for de normale to uger. Nr. 15 udkommer fredag den 29. juli (uge 30) og nr. 16 fredag den 19. august (uge 33). Derefter udkommer det igen hver 14. dag i de ulige uger.

God ferie!

Redaktionen

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Mandag til torsdag 16-18

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Fukushima er den største atom- og miljøkatastrofe i menneskets historie

Af Steven C. Jones

*Der er fra Dag 1 blevet
løjet om udslippet på
Fukushima-værket.
Katastrofen er gigantisk, og
folk over hele kloden vil dø
som følge af den*

Atomkatastrofen i Tjernobyl, der fandt sted i Ukraine i Rusland 1986, var uden sammenligning den hidtil værste atomulykke, der er registreret. Atomkraftværket brændte i ti dage, og ulykken dræbte, når alt tælles sammen, godt en million mennesker verden over.

Fukushima, den japanske atomkatastrofe, har fem brændende atomreaktorer, to partielle nedsmeltninger og tre totale nedsmeltninger – og de har alle brændt ukontrollerbart siden den 11. marts.

Det er mere end tre måneder, og denne atomulykke er fortsat fuldstændig ude af kontrol.

Faktisk lyder nogle vurderinger fra atomkraftindustrien selv på, at der er en (optimistisk) mulighed for, at disse nedsmeltninger vil blive standset i løbet af et til tre år, allertidligst.

Mængden og intensiteten af det radioaktive nedfald fra denne specifikke atomkatastrofe vil helt sikkert med tiden dræbe hundreder af millioner mennesker verden over.

Japan selv er selvfølgelig epicentret for denne radioaktive forurening, som har spredt sig fra disse reaktorer.

Imidlertid vil Den koreanske halvø, Kina og de lande, der umiddelbart omgiver den japanske øgruppe, også rammes af en hovedpart af det radioaktive udslip fra katastrofen. Men i den direkte vindretning for denne radioaktive udledning befinder sig også USA og hele den nordlige halvkugle, som omfatter størstedelen af verdens industrialiserede nationer.

Betydelige mængder af plutonium, strontium, cæsium og uran og et helt overflødigshorn af andre stærkt radioaktive partikler er allerede dalet

ned over USA's kontinentale landmasse og er allerede nået ind i landets fødekæder og vandforsyning.

For at give et eksempel på, hvor dødelig strålingen er, så vil et pund plutonium ligeligt fordelt i alles lunger dræbe hver eneste mand, kvinde og barn på kloden.

Det er bogstaveligt talt tonsvis af radioaktivt plutonium (sammen med andre radioaktive elementer), som er sluppet ud i luft- og havmiljøerne siden 11. marts.

Man skal også huske en anden kritisk kendsgerning: at f.eks. radioaktivt plutonium forbliver dødeligt (dræber liv) i årtusinder, da det har en halveringstid (dvs. strålingen halveres) på 24.000 år. Andre radioaktive stoffer såsom uran har en halveringstid på 4,47 milliarder år.

Fukushima er kort sagt en kolossal katastrofe for menneskeheden, simpelt hen, det kan ikke udtrykkes anderledes.

Mine forudsætninger for at udtale mig om dette spænder fra at være gammel anti-atomkraft-aktivist (jeg har deltaget i godt et dusin aktioner baseret på civil ulydighed ved atomkraftværker over hele USA for år tilbage) til at være personlig ven med dr. Robert Oppenheims søn, der selv er anti-atomkraft-aktivist, at have mødt og diskuteret med den nu afdøde dr. Edward Teller (brintbombens fader) og til at have samarbejdet med en tidligere designer af Trident II-missiler, der hjalp til med at advare imod faren for atomkrig.

Jeg har derved lært EN MASSE om stråling og dens skadelige virkninger for menneskets sundhed.

Stråling dræber, og på grund af den nylige Fukushima-katastrofe i Japan er den REELLE historie, at et faktisk atomart holocaust udfolder sig i USA og over hele verden for næsen af os.

Det føderale miljøbeskyttelsesagentur EPA, regeringens landsdækkende sikkerhedsinstitution, har lukket næsten alle sine strålingsdetektorer ned af frygt for, at det amerikanske folk vil komme

til at kende SANDHEDEN om, at en dødbringende dosis radioaktivt nedfald nu har ramt nationen.

Der er reelt ingen måde at beskytte sig selv og sin familie mod denne nye trussel, men alligevel bør nogle få forholdsregler noteres.

For det første har det været kendt i årevis, at misosuppe på en eller anden måde kan 'udskille' strålingen fra den menneskelige krop. De eneste, der overlevede atombomberne, som blev kastet over Hiroshima og Nagasaki i Japan (af alle steder!) for årtier tilbage, var folk, der havde spist misosuppe!*

For det andet at radioaktivitet bioakumulerer sin gift højere oppe i fødekæden, så det er sandsynligvis klogt at holde sig langt væk fra mælk, mejeriprodukter og kød.

Og for det tredje vil bestræbelser på at styrke kroppens immunsystem med vitaminer, rensning af vand og masser af motion med sikkerhed være en hjælp.

Ellers bed til, at du ikke er den ene ud af to, der vil få cancer i deres levetid...

Oversat fra Global Research

*Japansk suppe bl.a. baseret på sojabønner og tangplanter der kan være naturlig kilde til bl.a. jod (red)